Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) Nr. 639/2014

2014 m. kovo 11 d.

kuriuo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės, ir iš dalies keičiamas to reglamento X priedas

(OL L 181, 2014 6 20, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2015 m. gegužės 28 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/1383	L 214	1	2015 8 13

▼B

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) Nr. 639/2014

2014 m. kovo 11 d.

kuriuo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės, ir iš dalies keičiamas to reglamento X priedas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 ([1]), ypač į jo 4 straipsnio 3 dalį, 8 straipsnio 3 dalį, 9 straipsnio 5 dalį, 35 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, 36 straipsnio 6 dalį, 39 straipsnio 3 dalį, 43 straipsnio 12 dalį, 44 straipsnio 5 dalį, 45 straipsnio 5 ir 6 dalis, 46 straipsnio 9 dalį, 50 straipsnio 11 dalį, 52 straipsnio 9 dalį, 57 straipsnio 3 dalį, 58 straipsnio 5 dalį, 59 straipsnio 3 dalį bei 67 straipsnio 1 ir 2 dalis,

kadangi:

(1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 ([2]) panaikintas ir pakeistas Reglamentu (ES) Nr. 1307/2013. Reglamente (ES) Nr. 1307/2013 nustatoma nauja teisinė sistema, kurią sudaro tiesioginės paramos sistema, įskaitant bazinę išmoką ūkininkams ir kitas paramos sistemas. Juo Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus. Tokiais aktais turi būti priimtos tam tikros taisyklės, siekiant užtikrinti sklandų sistemų pagal naują teisinę sistemą veikimą. Siekiant mažinti administracinę naštą, šios taisyklės turėtų būti paprastos, o jų vykdymas lengvai kontroliuojamas. Tais aktais turėtų būti pakeistos Komisijos reglamentuose (EB) Nr. 1120/2009 ([3]) ir (EB) Nr. 1121/2009 ([4]) nustatytos taisyklės;

(2) šiuo reglamentu reikia papildyti tos sistemos nuostatas, susijusias su tam tikromis bendrosiomis nuostatomis, bazinės išmokos sistema, vienkartinės išmokos už plotus sistema, išmoka ūkininkams, kurie laikosi klimatui ir aplinkai naudingos žemės ūkio

([1]) OL L 347, 2013 12 20, p. 608.

([2]) 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009, nustatantis bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantis tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiantis Reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 ir panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 (OL L 30, 2009 1 31, p. 16).

([3]) 2009 m. spalio 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1120/2009, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams, III antraštinėje dalyje numatytos bendrosios išmokos schemos taikymo taisyklės (OL L 316, 2009 12 2, p. 1).

([4]) 2009 m. spalio 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1121/2009, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV ir V antraštinėse dalyse numatytų paramos ūkininkams schemų taikymo taisyklės (OL L 316, 2009 12 2, p. 27).

▼B

praktikos, išmoka žemės ūkio veiklą pradedantiems jauniesiems ūkininkams, savanoriška susietąja parama ir specialiąja išmoka už medvilnę, ir nuostatas, susijusias su pranešimais, kurių reikalaujama pagal kiekvieną paramos sistemą;

(3) siekiant užtikrinti, kad tiesioginės išmokos būtų tinkamai koreguojamos laikantis finansinės drausmės, būtina nustatyti bendrąsias taisykles dėl išmokų sumažinimo apskaičiavimo sekos, palyginti su sumažinimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1306/2013 ([1]);

(4) vadovaujantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika ([2]), reikėtų paaiškinti, kad valstybės narės, priimdamos Sąjungos teisės įgyvendinimo priemones, turėtų vadovautis savo nuožiūra laikydamosi tam tikrų principų, visų pirma nediskriminavimo principo;

(5) teikiant paramą, kuri nėra susietoji parama, turėtų būti paisoma reikalavimų, pagal kuriuos ta parama būtų laikoma atsietąja pajamų parama, kaip apibrėžta Susitarimo dėl žemės ūkio, sudaryto daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde ([3]), „žaliojoje dėžėje“, o teikiant susietąją paramą turėtų būti paisoma reikalavimų, laikomų patenkančiais į to susitarimo „mėlynąją dėžę“;

(6) pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies c punktą žemės ūkio veikla – tai nebūtinai žemės ūkio produktų gamyba, kultivavimas arba auginimas. Vietoj to ūkininkai gali išlaikyti žemės ūkio paskirties žemę tokios būklės, kad ji būtų tinkama ganyti arba kultivuoti be parengiamosios veiklos, kurią vykdant nebūtų apsiribota įprastais žemės ūkio metodais ir įrenginiais, arba ganyti arba kultivuoti tinkamos būklės natūraliai laikomoje žemės ūkio paskirties žemėje vykdyti tam tikrą minimalią veiklą. Kadangi abiejų pastarųjų rūšių veiklai vykdyti reikia tam tikrų ūkininko veiksmų, būtina nustatyti Sąjungos sistemą, kurioje valstybės narės nustatytų papildomų tokios veiklos kriterijų;

(7) dėl aplinkosaugos priežasčių pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies h punkte pateiktą apibrėžtį daugiamečiams žolynams priklauso ir ne žoliniai augalai, pvz., krūmokšniai ir (arba) medžiai, kurie gali būti panaudoti ganymui, su sąlyga, kad toje žemėje tebevyrauja žolė ir kiti žoliniai pašarai. Todėl būtina nustatyti kriterijus, pagal kuriuos sprendžiama, kada tebevyrauja žolė ar kiti žoliniai pašarai;

(8) pagal daugiamečių žolynų apibrėžtį daugiamečiais žolynais valstybės narės gali laikyti ir žemę, kurią galima panaudoti ganymui ir kuri sudaro dalį nusistovėjusios vietos praktikos, kai žolė ir kiti

([1]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 (OL L 347, 2013 12 20, p. 549).

([2]) Žr. 1986 m. lapkričio 25 d. Teismo sprendimo sujungtose bylose Klensch, 201/85 ir 202/85, Rink. p. 3477, 10 dalį.

([3]) OL L 336, 1994 12 23, p. 22.

▼B

žoliniai pašarai ganyklų plotuose tradiciškai nevyrauja. Šiuo tikslu būtina nustatyti kriterijus, kuriais remiantis būtų galima apibrėžti tokią nusistovėjusią vietos praktiką;

(9) pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą daugiamečiais žolynais valstybės narės gali laikyti ir žemę, kurią galima panaudoti ganymui ir kuri sudaro dalį nusistovėjusios vietos praktikos, kai žolė ir kiti žoliniai pašarai ganyklų plotuose tradiciškai nevyrauja. Tokiems daugiamečiams žolynams gali būti taikomas sumažinimo koeficientas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 32 straipsnio 5 dalį. Kad ta nuostata būtų taikoma proporcingai, tikslinga numatyti galimybę išskirti skirtingas plotų kategorijas, kad joms būtų galima taikyti skirtingus sumažinimo koeficientus;

(10) pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 1 dalį tiesioginės išmokos neskiriamos fiziniams ar juridiniams asmenims arba fizinių ar juridinių asmenų grupėms, kurių žemės ūkio paskirties žemę sudaro daugiausia ganyti ar kultivuoti tinkamos būklės natūraliai laikomi plotai ir kurie tuose plotuose nevykdo minimalios valstybių narių apibrėžtos veiklos. Šiuo tikslu būtina nustatyti, kada tokie plotai laikomi sudarančiais pagrindinę ūkininko žemės ūkio paskirties žemės dalį, ir patikslinti tos nuostatos taikymo sritį;

(11) pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 2 dalį subjektai, vykdantys į tiesioginių išmokų skyrimo reikalavimų neatitinkančios veiklos sąrašą įtrauktą veiklą, gali būti laikomi aktyviais ūkininkais, jei gali įrodyti, kad atitinka vieną iš toje nuostatoje nurodytų kriterijų. Pagal vieną iš tų kriterijų reikia įrodyti, kad metinė tiesioginių išmokų suma sudaro bent 5 % visų pajamų, kurių jie gavo iš ne žemės ūkio veiklos. Todėl būtina apibrėžti nuostatas, pagal kurias būtų vertinama, ar pajamos gautos iš žemės ūkio ar ne žemės ūkio veiklos;

(12) be to, taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 2 dalį ir, atitinkamais atvejais, to paties straipsnio 3 dalį, taip pat taikant 9 straipsnio 4 dalį, pagal kurią tam tikriems ūkininkams netaikomos to reglamento 9 straipsnio 2 ir 3 dalys, būtina nustatyti, kaip nustatoma metinė tiesioginių išmokų suma. Siekiant užtikrinti vienodas sąlygas Bulgarijos, Kroatijos ir Rumunijos, kuriose tiesioginės išmokos įvedamos laipsniškai, ūkininkams, tose valstybėse narėse metinė tiesioginių išmokų suma turėtų būti grindžiama galutinėmis sumomis, kurios turi būti skiriamos laipsniško įmokų įvedimo proceso pabaigoje;

(13) pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 2 dalį ir, atitinkamais atvejais, 3 dalį ūkininkams gali būti neskiriama parama, jeigu jų vykdoma žemės ūkio veikla yra nereikšminga arba jeigu jų pagrindinė veikla ar įmonės tikslas nėra žemės ūkio veiklos vykdymas. Šiuo atžvilgiu būtina nustatyti tam tikrus kriterijus ir kartu suteikti valstybėms narėms galimybę nustatyti alternatyvius kriterijus, taikomus tik nedidelės apimties žemės ūkio veiklai;

▼B

(14) Reglamente (ES) Nr. 1307/2013 numatomos kelios teisių į išmokas paskirstymo ūkininkams galimybės. Siekiant teisinio tikrumo reikėtų numatyti, kad faktinio ar numatomo paveldėjimo arba atšaukiamo numatomo paveldėjimo, valdos sujungimo arba padalijimo atveju gautinų teisių į išmokas skaičius ir vertė nustatomi tokiomis pat sąlygomis, kurios būtų taikytos iš pradžių valdą valdžiusiam ūkininkui. Be to, būtina numatyti taisykles, kaip turi būti nustatomas skirtinų teisių į išmokas skaičius valdų padalijimo atveju, jeigu tos valdos yra Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 4 arba 5 dalį taikančiose valstybėse narėse. Kad būtų užtikrinti teisėti ūkininkų lūkesčiai, ūkininko juridinio statuso pasikeitimas neturėtų turėti įtakos teisių į išmokas, kurias gali gauti ūkininkas, skaičiui ar vertei, jeigu toks ūkininkas ir toliau valdo valdą, gauna iš jos naudos ir prisiima su ja susijusią finansinę riziką;

(15) siekiant suteikti teisinio tikrumo ir užtikrinti tinkamą teisių į išmokas administravimą būtina paaiškinti, kad skirstant teises į išmokas ir jomis pasinaudojant būtų atsižvelgiama tik į tuos reikalavimus atitinkančius hektarus, kurie nustatyti pagal Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 ([1]) 2 straipsnio 1 dalies antros pastraipos 23 punkto a papunktį;

(16) vadovaujantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika ([2]), teisės į išmokas turėtų būti skiriamos asmeniui, kuris turi sprendimų priėmimo įgaliojimus, gauna naudos ir prisiima finansinę riziką, susijusią su žemėje, už kurią prašoma skirti tokių teisių, vykdoma žemės ūkio veikla. Derėtų paaiškinti, kad šio principo visų pirma laikomasi, kai tą patį reikalavimus atitinkantį hektarą į teisių į išmokas paraišką įtraukia daugiau nei vienas ūkininkas;

(17) pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 6 dalį valstybės narės gali taikyti sumažinimo koeficientą tam tikriems reikalavimus atitinkantiems hektarams, kurie apima daugiamečius žolynus, esančius vietovėse, kuriose esama sudėtingų klimato sąlygų, ypač dėl aukščio, ir kitų gamtinių kliūčių. Kad ta nuostata būtų taikoma proporcingai, tikslinga nustatyti tokio sumažinimo koeficiento taikymo sistemą, visų pirma tokio sumažinimo ribas;

(18) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnyje nustatytas esminis principas, kad tiesiogines išmokas gauti gali tik aktyvūs ūkininkai. Be to, pagal to reglamento 24 straipsnio 9 dalį

([1]) 2014 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 640/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatos dėl integruotos administravimo ir kontrolės sistemos ir dėl išmokų neskyrimo arba atšaukimo sąlygų bei administracinių nuobaudų, susijusių su tiesioginėmis išmokomis, parama kaimo plėtrai ir kompleksine parama (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 48.)

([2]) Žr. 2010 m. spalio 14 d. Teismo sprendimo Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, Rink. p. I-09763, 50 ir kitus punktus.

▼B

valstybės narės gali nustatyti mažiausią valdos, už kurią skiriama teisių į išmokas, dydį. Tikslinga į šias nuostatas atsižvelgti ir nustatant teisių į išmokas vertę;

(19) jeigu teisių į išmokas pradinė vieneto vertė pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 straipsnį nustatoma atsižvelgiant į paramą, suteiktą už 2014 kalendorinius metus, reikėtų paaiškinti, kad valstybės narės gali nuspręsti atsižvelgti ne į visas toje nuostatoje išvardytas priemones. Siekiant išvengti perdėto ūkininkų baudimo, į referencines sumas, naudojamas teisių į išmokas vertei nustatyti, neturėtų būti įtraukti pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 II antraštinės dalies 4 skyrių nustatyti sumažinimo ar neskyrimo atvejai. Derėtų patikslinti, kaip turi būti atsižvelgiama į tą paramą, ir nustatyti kitus reikiamus kriterijus, kad būtų paisoma tam tikrų sistemų, į kurias gali būti atsižvelgiama, atsietumo;

(20) be to, būtina paaiškinti, kad nustatant teisių į išmokas pradinę vieneto vertę Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 straipsnio 3 dalyje į ūkininko turimas teises į išmokas įtraukiamos ir tos teisės į išmokas, kurios nuomotojo 2014 m. paraiškos pateikimo dieną yra išnuomotos kitam ūkininkui;

(21) kad ūkininkai galėtų numatyti pajamų paramos dydį, derėtų nustatyti terminą, iki kurio valstybės narės turi nustatyti galutinę teisių į išmokas vertę bei skaičių ir pranešti apie tai ūkininkams, jeigu ūkininkai buvo informuoti remiantis preliminariais duomenimis;

(22) taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 straipsnį arba 40 straipsnio 3 dalį, jeigu tuose straipsniuose nurodytais ataskaitiniais metais ūkininkui turėjo įtakos *force majeure* arba išimtinės aplinkybės, teisių į išmokas vertę reikėtų nustatyti remiantis paskutiniais metais, kuriais *force majeure* arba išimtinių aplinkybių nebuvo. Tačiau siekiant mažinti administracinę naštą valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė nustatyti tam tikrą *force majeure* arba išimtinių aplinkybių poveikio ataskaitiniais metais gautai tiesioginei paramai ribą;

(23) jeigu valda ar jos dalis buvo parduota arba išnuomota iki dienos, iki kurios teikiamos teisių į išmokas paraiškos pirmaisiais sistemos taikymo metais, turėtų būti numatyta, kad valstybės narės gali nuspręsti, jog ūkininkai sutartimi kartu su valda ar jos dalimi gali perleisti skirtinas teises į išmokas. Pagal tokią privatinės teisės sutarties sąlygą teisės į išmokas turėtų būti skiriamos atitinkamai pardavėjui arba nuomotojui ir tiesiogiai perleidžiamos atitinkamai pirkėjui arba nuomininkui, kuris, jeigu taikoma, pasinaudos išmokomis, kurias atitinkamai pardavėjas arba nuomotojas gavo už 2014 m., arba teisių į išmokas,

▼B

kurias pardavėjas arba nuomotojas turėjo 2014 m., kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 straipsnyje, verte kaip referenciniu dydžiu teisių į išmokas pradinei vieneto vertei nustatyti. Be to, reikėtų paaiškinti, kad Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 34 straipsnio 4 dalis tokiems perleidimams netaikoma;

(24) reikėtų nustatyti aiškias teisių į išmokas vieneto vertės apskaičiavimo taisykles, susijusias su skaičių apvalinimu, galimybe turimas teises į išmokas dalyti į dalis, jei deklaruojamas ar su teise į išmokas perleidžiamas sklypas yra tik hektaro dalies dydžio, ir galimybe sujungti teises į išmokas ir jų dalis;

(25) siekiant teisinio tikrumo derėtų nustatyti terminą, iki kurio turi būti nustatyti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 34 straipsnio 3 dalyje nurodyti regionai;

(26) turėtų būti nustatytos konkrečios nacionalinių arba regioninių rezervų valdymo nuostatos;

(27) būtina nustatyti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 34 straipsnio 4 dalies taikymo kriterijus ir didžiausias procentines dalis, kad bet koks sumažinimas pagal tą nuostatą netaptų didele kliūtimi ar draudimu perleisti teises į išmokas;

(28) siekiant teisinio tikrumo derėtų patikslinti, kaip nustatoma suma, kuri gali būti grąžinama į nacionalinį arba regioninį rezervą pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 28 straipsnį arba 40 straipsnio 5 dalį, kai nustatomos teisės į išmokas pirmaisiais bazinės išmokos sistemos įgyvendinimo metais;

(29) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnyje numatyti privalomi ir neprivalomi teisių į išmokas skyrimo iš nacionalinio arba regioninio rezervo atvejai. Tikslinga nustatyti tokiu būdu skiriamų teisių į išmokas skaičiaus ir vertės apskaičiavimo taisykles ir numatyti, kad to reglamento 30 straipsnio 6 dalyje nustatytiems prioritetams nepakenktų sprendimai, kuriuos valstybėms narėms leidžiama priimti pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 7 ir 10 dalis. Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 6 dalies taikymas taip pat turėtų derėti su to reglamento 24 straipsnio 6 ir 7 dalimis ir su šio reglamento taisyklėmis dėl sunkių atvejų. Siekiant užtikrinti bazinės išmokos sistemos atsietumą, teisių į išmokas iš nacionalinio arba regioninio rezervo skaičiaus ir vertės apskaičiavimas neturėtų būti grindžiamas konkretiems sektoriams skirtais kriterijais po datos, kurią valstybė narė pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 1122/2009 ([1]) 11 straipsnio 2 dalį nustatė 2013 paraiškų pateikimo metams;

([1]) 2009 m. lapkričio 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1122/2009, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu, moduliavimu ir integruota administravimo ir kontrolės sistema pagal tame reglamente numatytas ūkininkams skirtas tiesioginės paramos schemas, ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu pagal vyno sektoriui numatytą paramos schemą (OL L 316, 2009 12 2, p. 65).

▼B

(30) siekiant suteikti teisinio tikrumo ir užtikrinti vienodas sąlygas žemės ūkio veiklą pradedantiems ūkininkams tikslinga paaiškinti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 11 dalies b punkte pateiktą terminą „žemės ūkio veiklą pradedantys ūkininkai“;

(31) kai valstybės narės paskirsto teises į išmokas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 7 dalies c punktą, tokių teisių vertė turėtų būti apskaičiuojama pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 25 arba 40 straipsnį;

(32) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 3–7 dalyse numatomos kelios valstybių narių galimybės riboti ūkininkams skiriamų teisių į išmokas skaičių. Tad tam tikri ūkininkai gali turėti didelę dalį reikalavimus atitinkančių hektarų, už kuriuos neskiriama teisių į išmokas; dėl to gali susidaryti sunkių atvejų, nes tam tikros paramos sistemos, kuriomis papildoma bazinės išmokos sistema, visų pirma išmoka už klimatui ir aplinkai naudingą žemės ūkio praktiką, yra grindžiamos reikalavimus atitinkančiais hektarais, deklaruojamais siekiant pasinaudoti teisėmis į išmokas. Todėl reikėtų patikslinti, kad valstybės narės turi galimybę teises į išmokas skirti iš nacionalinio arba regioninio rezervo, kai ūkininkui didelės įtakos turi Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 3–7 dalyse numatyti apribojimai. Kadangi tam tikriems plotams netaikomi žalinimo reikalavimai arba jų laikymasis nereikalauja didelių išlaidų, valstybėms narėms ir toliau turėtų būti suteikta galimybė nuspręsti neatsižvelgti į tokius plotus, nustatant sunkius atvejus;

(33) pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 21 straipsnio 4 dalį ūkininko turimos (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) teisės į išmokas, viršijančios reikalavimus atitinkančių hektarų, kuriais jis disponuoja, skaičių, nustoja galioti. Siekiant teisinio tikrumo derėtų patikslinti, kokia pirmumo tvarka nustoja galioja tokios teisės į išmokas ir nustatyti papildomas įgyvendinimo taisykles. Be to, tikslinga valstybėms narėms suteikti galimybę į šią nuostatą atsižvelgti ir nustatant teisių į išmokas vertę;

(34) Reglamente (ES) Nr. 1307/2013 numatyta, kad bazinės išmokos sistema tam tikrose valstybėse narėse gali būti įgyvendinta kaip vienkartinės išmokos už plotus sistema ne ilgiau kaip iki 2020 m. Atsižvelgiant į tai, kad už hektarą skiriama vienkartinė išmoka už plotus apskaičiuojama kasmet, o atitiktis bazinės išmokos sistemos reikalavimams – išankstinė sąlyga norint pasinaudoti dauguma kitų tiesioginių išmokų sistemų, todėl ji iš esmės susijusi su tomis sistemomis, būtina paaiškinti, kad taikant atitinkamas sistemas turėtų būti atsižvelgiama tik į tuos reikalavimus atitinkančius hektarus, kurie nustatyti pagal Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 2 straipsnio 1 dalies antros pastraipos 23 punkto a papunktį;

(35) valstybės narės, taikančios vienkartinės išmokos už plotus sistemą ir ne vėliau kaip nuo 2018 m. sausio 1 d. taikančios bazinės išmokos sistemą, gali diferencijuoti vienkartinę išmoką už plotus, atsižvelgdamos į tam tikras už 2014 kalendorinius metus skirtas išmokas. Tokio diferencijavimo tikslais derėtų patikslinti, kaip

▼B

turėtų būti atsižvelgiama į tas išmokas, ir nustatyti kitus reikiamus kriterijus, kad būtų paisoma tam tikrų sistemų atsietumo. Be to, jeigu 2014 kalendoriniais metais ūkininkui turėjo įtakos *force majeure* arba išimtinės aplinkybės, tikslinga diferencijuoti remiantis paskutiniais ataskaitiniais metais, kuriais *force majeure* arba išimtinių aplinkybių nebuvo. Tačiau siekiant mažinti administracinę naštą valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė nustatyti tam tikrą *force majeure* arba išimtinių aplinkybių poveikio ataskaitiniais metais gautai tiesioginei paramai ribą. Be to, siekiant teisinio tikrumo reikėtų nustatyti taisykles, taikomas faktinio ar numatomo paveldėjimo atveju;

(36) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 III antraštinės dalies 3 skyriuje nustatytos išmokos už klimatui ir aplinkai naudingą žemės ūki praktiką (žalinimo išmokos) skyrimo sąlygos. Pagrindiniame teisės akte nustatyti su žalinimo išmoka susiję reikalavimai yra apibendrinti (visiems paramos gavėjams taikomi pagal tą patį modelį), jais numatomi be sutartinių įsipareigojimų atliekami veiksmai, kuriais visuotinai užtikrinama, kad ES žemės ūkis būtų grindžiamas praktika, kuri nėra privaloma pagal kompleksinės paramos reikalavimus. Į šiuos pagrindiniame teisės akte nustatytus principus turi būti atsižvelgiama nustatant išsamias su žalinimo praktika susijusias taisykles;

(37) siekiant tinkamai užtikrinti, kad būtų vykdomos Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 43 straipsnio 3 dalyje nustatytos pareigos, susijusios su lygiaverte praktika, kuriai taikomos nacionalinės arba regioninės sertifikavimo sistemos, reikėtų nustatyti viešųjų arba privačiųjų sertifikavimo įstaigų skyrimo kriterijus;

(38) laikantis principo neskirti dvigubo finansavimo, reikia numatyti išmokų už tam tikrus konkrečius įsipareigojimus, apimančius Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 IX priedo I skirsnio 3 bei 4 punktuose ir III skirsnio 7 punkte nurodytas praktikos rūšis, apskaičiavimo taisykles. Kadangi tie įsipareigojimai yra susiję su lygiaverte praktika ir dėl to tokius įsipareigojimus prisiimantys ūkininkai gali įvykdyti vieną ar daugiau pareigų, už kurias jie gauna žalinimo išmoką, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 III antraštinės dalies 3 skyriuje, todėl išmokos už tuos įsipareigojimus, palyginti su įprasta išmoka, numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1305/2013 ([1]) 28 straipsnio 6 dalyje, turėtų būti sumažintos tam tikra suma, apskaičiuojama pagal atitinkamoje valstybėje narėje arba regione skiriamos žalinimo išmokos dydį arba atskirais atvejais pagal konkrečią ūkininko gaunamą žalinimo išmoką.

([1]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 (OL L 347, 2013 12 20, p. 487).

▼B

(39) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 44 straipsnyje nustatomos pareigos, susijusios su pasėlių skaičiumi ir pasėliams tenkančiomis santykinėmis ariamosios žemės dalimis. Reikia nustatyti taisykles, pagal kurias būtų tiksliai apskaičiuojamos skirtingų pasėlių dalys;

(40) turėtų būti nustatytos taisyklės dėl laikotarpio, į kurį bus atsižvelgiama apskaičiuojant santykinę pasėlių dalį, atsižvelgiant į faktinę pasėlių auginimo veiklos trukmę ir paprasto administravimo poreikį;

(41) siekiant ūkininkams bei valstybėms narėms suteikti aiškumo ir prisidėti prie ariamojoje žemėje esančių kraštovaizdžio elementų apsaugos, būtina patikslinti, kokį plotą užima kraštovaizdžio elementai;

(42) kad būtų galima apskaičiuoti skirtingų pasėlių dalis, būtina nustatyti papildomas taisykles, taikomas specialiais atvejais – atskirose eilėse auginamiems mišriems pasėliams, įsėliams, sėklų mišinių naudojimui;

(43) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 45 straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos, kuriomis siekiama išsaugoti daugiamečius žolynus, labiausiai prisidedančius prie aplinkos apsaugos ir ypač anglies dioksido sekvestracijos, biologinės įvairovės ir dirvožemio apsaugos. Tokie žolynai, kurie yra aplinkosaugos požiūriu labai svarbios vietovės, priklauso „Natura 2000“ tinklui, tačiau yra ir šiam tinklui nepriklausančių žolynų. Kad būtų užtikrinta veiksminga tinklui nepriklausančių žolynų apsauga, būtina nustatyti valstybių narių atliekamo tokių žolynų nustatymo sistemą, kurioje valstybėms narėms būtų suteikta galimybė atsižvelgti į savo sąlygas ir kuri turėtų būti grindžiama sinergija su esama aplinkos politika.

(44) siekiant numatyti ilgalaikę tokių pažeidžiamų daugiamečių žolynų apsaugą, turėtų būti nustatytos tokios žemės pertvarkymo, jeigu ūkininkas pažeidžia griežtos apsaugos reikalavimus, taisyklės;

(45) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 45 straipsnio 2 dalyje numatyta daugiamečiams žolynams tenkančios bendro žemės ūkio paskirties žemės ploto dalies apsauga. Siekdamos šio tikslo valstybės narės turėtų stebėti daugiamečių žolynų dalies kitimą. Jos turėtų turėti galimybę nustatyti išankstinio leidimo sistemą. Santykiui sumažėjus daugiau kaip 5 %, turėtų būti reikalaujama, kad konkretūs ūkininkai pertvarkytų žemę į daugiamečius žolynus, ir draudžiama toliau keisti jų paskirtį. Siekiant aiškumo ir proporcingo įgyvendinimo, turėtų būti nustatytos taisyklės, kuriems ūkininkams ir plotams turi būti taikomi leidimų ir žemės pertvarkymo į daugiamečius žolynus reikalavimai;

(46) kad leidimo keisti daugiamečių žolynų paskirtį suteikimo tvarka būtų taikoma veiksmingai, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė remiantis objektyviais kriterijais lanksčiai pasirinkti prioritetinius plotus ar ūkininkų grupes, kurioms suteikiamas leidimas;

▼B

(47) turėtų būti numatytos daugiamečių žolynų ir žemės ūkio paskirties žemės santykio apskaičiavimo metodo taisyklės, siekiant išvengti situacijų, kai daugiamečių žolynų plotai skaičiuojami du kartus dėl žolynų naudojimo ilgos rotacijos sėjomainoje, ir siekiant išvengti, kad smulkiųjų ir ekologinius ūkius turinčių ūkininkų, kurie atleidžiami nuo pareigos pertvarkyti žemę į daugiamečius žolynus, atliekami pertvarkymai tiesiogiai paveiktų kitų ūkininkų pareigą pertvarkyti žemę į daugiamečius žolynus. Valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė pagrįstais atvejais patikslinti referencinę santykinę dalį;

(48) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnyje išvardyti elementai ir vietovės, kurias valstybės narės gali laikyti ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis. Reikėtų nustatyti papildomų kriterijų, pagal kuriuos tie elementai ir vietovės būtų priskiriami ekologiniu požiūriu svarbioms vietovėms. Siekiant tikslo didinti biologinę įvairovę, tais kriterijais turėtų būti užtikrinama, kad ūkiuose būtų išsaugoma ir didinama biologinė įvairovė. Tuose kriterijuose taip pat turėtų būti atsižvelgta į ūkininkų jau įdėtas pastangas;

(49) reikalavimu pūdymui paliktos žemės nenaudoti gamybai, dėl kurio bus naudojama mažiau pesticidų ir trąšų, neturėtų būti draudžiami tokie savanoriški veiksmai, kaip, pavyzdžiui, ploto užsėjimas laukinių gėlių mišiniu, siekiant didinti biologinę įvairovę. Reikėtų paaiškinti, kad ilgiau kaip penkerius metus pūdymui palikta žemė, laikantis reikalavimo dėl ekologiniu požiūriu svarbių vietovių, išlieka ariamoji žemė ir jai nepradedama taikyti daugiamečių žolynų apibrėžtis;

(50) žemės pylimų konstrukcijų įvairovė Sąjungoje yra didžiulė, todėl valstybės narės turėtų pačios nustatyti išsamias sąlygas, atsižvelgdamos į nacionalines ar regionines ypatybes ir į jų reikšmę biologinei įvairovei;

(51) siekiant aiškumo, reikėtų išvardyti kraštovaizdžio elementus, kurie laikomi ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis, taip pat reikėtų aiškiau nustatyti sąsają su elementais, kuriuos valstybės narės jau saugo pagal kompleksinės paramos sistemą. Tam tikrais atvejais reikėtų nustatyti mažiausią arba didžiausią elemento dydį, kad būtų lengviau jį identifikuoti ir užtikrinti, kad ta vietovė yra daugiausia žemės ūkio paskirties;

(52) apsauginės juostos, kurios įrengiamos šalia ariamosios žemės, esančios netoli vandens telkinių, arba įterpiamos į laukus aukščiau ant šlaito, yra naudingos tuo, kad į paviršiaus vandenis nuteka mažiau teršalų. Siekiant naudos biologinei įvairovei, reikėtų nustatyti, kad visos vietovės, laikomos ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis, negali būti naudojamos gamybai – taip kartu bus išvengta pesticidų naudojimo ir bus ribojamas trąšų naudojimas. Siekiant dar labiau paskatinti biologinę įvairovę, reikėtų nedrausti savanoriškų veiksmų, pavyzdžiui, užsėti tas juostas laukų gėlių sėklų mišiniais. Valstybės narės turėtų turėti teisę spręsti, ar leisti apsauginėse juostose ganyti gyvulius ir ar jas galima šienauti pašarui;

▼B

(53) dėl žemės ūkio ir miškininkystės sistemų hektarų reikėtų patikslinti, kad plotai, į kuriuos turi būti atsižvelgta, yra ariamosios žemės plotai, esantys vietovėje, kuri priklauso žemės ūkio ir miškininkystės sistemai ir kuri vis dar atitinka sąlygas, pagal kurias už tuos plotus skiriama arba buvo paskirta kaimo plėtros parama. Valstybės narės, kurios vykdydamos pareigą nustatyti ekologiniu požiūriu svarbias vietoves pasirenka būtent tokius plotus, turėtų savo kaimo plėtros programose, nustatydamos papildomas paramos gavimo už žemės ūkio ir miškininkystės sistemų sukūrimą sąlygas, atsižvelgti į biologinės įvairovės tikslą;

(54) valstybės narės turėtų galėti pačios spręsti, ar nustatyti reikalavimą, kad prie miško pakraščių esančiose reikalavimus atitinkančiose hektarų juostose negalima nieko auginti, ir taip tokiose juostose išvengti medžiagų naudojimo, kad būtų sukurta apsauginė pereinamoji juosta į greta esantį mišką. Toks reikalavimas padidintų ekologiniu požiūriu svarbios vietovės vertę; tai turėtų būti atspindėta diferencijuojant šios rūšies vietovės svorinio koeficiento vertę;

(55) trumpos rotacijos želdiniams auginti reikia mažiau medžiagų, todėl tai netiesiogiai padeda saugoti biologinę įvairovę. Tuo tikslu valstybės narės turėtų nustatyti tokios rūšies ekologiniu požiūriu svarbioms vietovėms taikomas sąlygas: sudaryti medžių, kuriuos galima auginti, rūšių sąrašą ir nustatyti medžiagų naudojimo taisykles;

(56) siekiant sudaryti sąlygas tai įgyvendinti atsižvelgiant į nacionalines sąlygas ir optimaliai išnaudoti tarpinių pasėlių bei žaliosios dangos plotų pajėgumą sugerti azoto likučius, taip pat siekiant, kad dirva nebūtų tuščia ir būtų išvengta gruntinio vandens difuzinės taršos, valstybės narės turėtų nustatyti tokios dangos apsėjimo datas. Tarpiniai pasėliai arba žalioji danga turėtų būti sukuriami pasėjant įvairių augalų rūšių sėklų mišinį arba kartu įsėjant žolę, kad būtų sukurtos biologinei įvairovei kuo palankesnės agronominės ir aplinkosaugos sąlygos. Valstybės narės, taikydamos 4 GAAB, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 II priede, gali nustatyti datas, po kurių leidžiama mechaniškai sunaikinti tarpinius pasėlius ir žaliąją dangą;

(57) Valstybės narės turėtų nustatyti plotų apsodinimo azotą fiksuojančiais pasėliais taisykles, kad dėl tokių pasėlių auginimo ekologiniu požiūriu svarbiose vietovėse nepadidėtų azoto išplovimas ir nepablogėtų vandens kokybė, nes tai būtų nesuderinama su Tarybos direktyvos 91/676/EEB ([1]) ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB ([2]) tikslais ir trukdytų siekti

([1]) 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių (OL L 375, 1991 12 31, p. 1).
([2]) 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

▼B

biologinės įvairovės tikslo. Valstybės narės turėtų sudaryti azotą fiksuojančių pasėlių, kurie, kaip manoma, prisideda prie biologinės įvairovės didinimo, sąrašą;

(58) siekiant, kad ariamojoje žemėje turima ekologiniu požiūriu svarbi vietovė būtų kuo naudingesnė ir užtikrinti, kad ekologiniu požiūriu svarbi vietovė sudarytų Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 1 dalyje nustatytą procentinę dalį, siekiant veiksmingo administravimo, turėtų būti aiškiai nustatyta, kad vykdant reikalavimą dėl ekologiniu požiūriu svarbių vietovių tas pats sklypas arba kraštovaizdžio elementas tais pačiais metais negali būti skaičiuojamas du kartus;

(59) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 5 dalyje valstybėms narėms leidžiama iki 50 % reikalavimo dėl ekologiniu požiūriu svarbių vietovių įvykdyti regionų lygmeniu. Siekiant užtikrinti, kad toks vykdymas regionų lygmeniu būtų naudingesnis tiek aplinkosaugos, tiek kraštovaizdžio aspektu ir būtų prisidedama prie Žaliosios infrastruktūros strategijos ([1]) įgyvendinimo, reikėtų nustatyti, iš kokių elementų galima sudaryti gretimas ekologiniu požiūriu svarbias vietoves. Taip pat reikėtų nustatyti taisykles, pagal kurias tam tikros vietovės nustatomos siekiant Sąjungos žemės ūkio ir aplinkos politikos įgyvendinimo sinergijos;

(60) reikėtų nustatyti taisykles, kuriomis valstybės narės galėtų vadovautis spręsdamos, ar leisti ūkininkams pusę kiekvienam iš jų tenkančios pareigos savo valdose turėti ekologiniu požiūriu svarbią vietovę įgyvendinti bendrai, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 6 dalyje; tokios taisyklės turėtų būti panašios į vykdymo regionų lygmeniu taisykles, pagal kurias gretimas ekologiniu požiūriu svarbias vietoves sudarius iš tam tikrų elementų galima užtikrinti didesnę naudą aplinkai ir prisidėti prie žaliosios infrastruktūros plėtros. Taisyklėse dėl ūkininkams taikomų kriterijų turėtų būti numatyta, kad jų valdos turėtų būti greta viena kitos, o valstybėms narėms turėtų būti palikta laisvės atsižvelgti į savąją administracinę struktūrą. Siekiant teisinio aiškumo reikėtų nustatyti taisykles dėl rašytinio susitarimo, kurį turi sudaryti visi dalyvaujantys ūkininkai ir kuriame nustatomos kiekvieno iš jų teisės ir pareigos, turinio;

(61) kad tam tikros valstybės narės galėtų ūkininkus, ūkininkaujančius daugiausia mišku apželdintose vietovėse, atleisti nuo pareigos, susijusios su ekologiniu požiūriu svarbia vietove, reikėtų nustatyti aiškias taisykles, kokius metodus ir duomenis naudoti miško ir bendro žemės ploto santykiui bei miško ir žemės ūkio paskirties žemės santykiui apskaičiuoti;

([1]) Žalioji infrastruktūra. Europos gamtinio kapitalo puoselėjimas. COM(2013) 249 final, 2013 5 6.

▼B

(62) Reglamente (ES) Nr. 1307/2013 nustatytos išmokų skyrimo jauniesiems ūkininkams sąlygos. Visų pirma, išmoka skiriama su sąlyga, kad jaunasis ūkininkas žemės ūkio valdą kaip jos valdytojas kuria pirmą kartą arba tokią valdą įkūrė per penkerius metus iki pirmosios paraiškos skirti išmoką pateikimo dienos, o pirmosios paraiškos skirti išmoką teikimo metais yra ne vyresnis nei 40 metų amžiaus. Juridinių asmenų atveju reikėtų, kad šias sąlygas atitiktų visi juridinį asmenį veiksmingai ir ilgą laiką kontroliuojantys fiziniai asmenys, kaip apibrėžta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo ([1]). Taip pat būtina patikslinti, kokias sąlygas turi atitikti juridinis asmuo ir juridinį asmenį kontroliuojantis (-ys) fizinis (-iai) asmuo (-enys);

(63) siekiant užtikrinti, kad išmokos jauniesiems ūkininkams reikalavimai nebūtų apeinami, reikėtų nustatyti, kad išmoka juridiniam asmeniui būtų skiriama tik tol, kol bent vienas iš pirmaisiais paraiškos skirti išmoką pagal šią sistemą teikimo metais jį kontroliuojančių fizinių asmenų ir toliau kontroliuoja tą juridinį asmenį. Nustatant ilgiausią išmokos skyrimo laikotarpį pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 50 straipsnio 5 dalį, būtina nustatyti taisykles, taikomas tais atvejais, kai juridinį asmenį kontroliuoja daugiau nei vienas fizinis asmuo;

(64) siekiant išvengti, kad fizinių asmenų grupė, kuri teikia paraišką skirti išmoką jauniesiems ūkininkams, nebūtų diskriminuojama juridinių asmenų atžvilgiu, Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytai fizinių asmenų grupei turėtų būti taikomos tos pačios sąlygos, jei paraiškas pagal bazinės išmokos sistemą ir jaunųjų ūkininkų sistemą teikia grupė, o ne atskiri jos nariai;

(65) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 IV antraštinės dalies 1 skyriuje numatyta galimybė teikti savanorišką susietąją paramą ūkininkams. Reikėtų nustatyti tame skyriuje nurodytos paramos teikimo sąlygas;

(66) remiantis Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 3 dalimi, susietoji parama gali būti teikiama tik tiems valstybės narės sektoriams arba regionams, kuriuose taikant konkrečius ūkininkavimo būdus arba kurių konkrečiuose žemės ūkio sektoriuose, kurie yra ypač svarbūs dėl ekonominių ir (arba) socialinių, ir (arba) aplinkosaugos priežasčių, patiriama tam tikrų sunkumų. Be to, remiantis Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 5 ir 6 dalimis, savanoriškos susietosios paramos gali būti teikiama tik tiek, kiek reikia siekiant sukurti paskatų atitinkamuose regionuose arba sektoriuose dabartiniam gamybos lygiui išlaikyti. Tokia parama išmokama metinėmis išmokomis, laikantis nustatytų kiekybinių apribojimų ir atsižvelgiant į nustatytus plotus bei derlių arba į nustatytą gyvulių skaičių. Siekiant užtikrinti, kad savanoriškos susietosios paramos priemonės būtų tikslingos ir valdomos leidžiant valstybėms narėms parengti jų poreikius atitinkančias savanoriškos susietosios paramos priemones, reikėtų

([1]) Žr. 2012 m. spalio 25 d. Teismo sprendimo Anssi Ketelae, C-592/11, dar nepaskelbto Rink., 56 dalį.

▼B

numatyti, kad valstybės narės būtų įpareigotos nustatyti paramos skyrimo reikalavimus atitinkančius regionus ir (arba) ūkininkavimo būdus ir kiekybinius apribojimus bei tinkamą paramos dydį. Tačiau siekiant išvengti rinkos iškraipymo išmokos neturėtų priklausyti nuo rinkos kainų svyravimų arba būti tolygios išmokoms pagal kompensuojamųjų išmokų sistemą, pagal kurią vidaus parama žemės ūkiui, kurią valstybės narės moka ūkininkams, grindžiama tikslinės kainos ir vidaus rinkos kainos skirtumu;

(67) remiantis pagal GATT sudarytu Europos ekonominės bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų susitarimo memorandumu dėl aliejinių kultūrų sėklų ([1]), reikėtų nustatyti atskirą bazinį plotą augintojams, gaunantiems išmokas už aliejines kultūras, nurodytas šio susitarimo memorandumo priede. Atsižvelgiant į tai, kad aliejinių kultūrų sėklos yra įtrauktos į savanoriškos susietosios paramos skyrimo reikalavimus atitinkančių sektorių ir produktų sąrašą, šioje paramos sistemoje reikėtų nustatyti didžiausią Sąjungos aliejinių kultūrų, nurodytų minėtame susitarimo memorandume, plotą, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šių tarptautinių įsipareigojimų. Jei šis didžiausias plotas viršijamas, valstybės narės turėtų patikslinti plotą, apie kurį pranešė, taikydamos Komisijos apskaičiuotą ir joms nurodytą sumažinimo koeficientą;

(68) pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 8 dalį reikalaujama, kad pagal tą straipsnį teikiama savanoriška susietoji parama būtų derinama su kitomis Sąjungos paramos priemonėmis arba su priemonėmis, kurios finansuojamos valstybės pagalbos lėšomis. Siekiant, kad sistemos būtų administruojamos tvarkingai ir būtų išvengta dvigubo finansavimo, panašios priemonės neturėtų būti finansuojamos du kartus: pagal savanoriškos susietosios paramos sistemą ir kitas Sąjungos paramos sistemas. Valstybės narės savanorišką susietąją paramą gali teikti įvairiais būdais, todėl jos turėtų būti atsakingos už tokio suderinamumo užtikrinimą, remdamosi Reglamente (ES) Nr. 1307/2013 nustatyta sistema ir laikydamosi šiame reglamente nustatytų sąlygų;

(69) pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 55 straipsnio 1 dalį Komisija turi patvirtinti to reglamento 53 straipsnio 4 dalyje arba, atitinkamais atvejais, 53 straipsnio 6 dalies a punkte nurodytą sprendimą, jei įrodomas vienas iš tam tikrų poreikių atitinkamame sektoriuje arba regione. Siekiant užtikrinti tinkamą to straipsnio taikymą, reikėtų nustatyti tikslius tiems poreikiams taikytinus kriterijus;

(70) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 IV antraštinės dalies 2 skyriuje numatyta specialioji išmoka už medvilnę. Kad būtų galima taikyti šią išmoką, Komisija turėtų nustatyti žemės ūkio paskirties žemės ir veislių patvirtinimo taisykles ir sąlygas. Be to, turėtų būti nustatytos atitikties išmokos skyrimo reikalavimams taisyklės. Tai yra objektyvus reikalavimas, kai dirva turi būti apsėta taip,

([1]) OL L 147, 1993 6 18, p. 26.

▼B

kad būtų pasiektas mažiausias augalų tankumas, kurį valstybės narės turi nustatyti atsižvelgdamos į dirvožemio ir klimato sąlygas bei regioninius ypatumus. Konkrečias agronominių metodų taisykles turėtų nustatyti pačios valstybės narės;

(71) valstybės narės turėtų patvirtinti tarpšakines medvilnės auginimo organizacijas remdamosi objektyviais kriterijais, susijusiais su tarpšakinių organizacijų dydžiu ir vidaus struktūra. Tarpšakinės organizacijos dydis turėtų būti nustatomas atsižvelgiant į reikalavimą, pagal kurį organizacijai priklausanti medvilnės valymo įmonė turi būti pajėgi priimti pakankamą nevalytos medvilnės kiekį;

(72) kad būtų išvengta pagalbos sistemos administravimo problemų, tas pats augintojas gali priklausyti tik vienai tarpšakinei organizacijai. Dėl tos pačios priežasties tarpšakinei organizacijai priklausantis augintojas, kuris įsipareigoja tiekti savo užaugintą medvilnę, ją turėtų tiekti tik tai pačiai organizacijai priklausančiai medvilnės valymo įmonei;

(73) siekiant stebėti, ar tinkamai taikomos Reglamente (ES) Nr. 1307/2013 nustatytos taisyklės, ir įvertinti politikos įgyvendinimą būtina nustatyti valstybių narių pareigas teikti pranešimus, visų pirma susijusias su informacija, kurią jos turi teikti apie savo sprendimus, priimtus pagal to reglamento II–V antraštines dalis;

(74) be to, būtina patikslinti, kokią informaciją valstybės narės turi pateikti, kad būtų užtikrintas tinkamas savanoriškos susietosios paramos taisyklių taikymas ir tokių pranešimų veiksmingumas ir kad Komisija galėtų patikrinti, ar nustatydamos paramos priemones valstybės narės laikosi su paramos suderinamumu bei sumavimu susijusių reikalavimų ir Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 53 straipsnyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos didžiausios procentinės dalies bei susijusios bendros sumos;

(75) valstybės narės gali nuspręsti tam tikromis sąlygomis skirti nacionalinę pagalbą. Siekiant patikrinti, ar tokia pagalba skirta neviršijant nustatytų ribų, tikslinga nustatyti pareigą teikti Komisijai metines ataskaitas apie tam tikras detales, susijusias su skirta pagalba;

(76) Komisija prireikus turėtų būti informuojama apie visus sprendimus, priimtus persvarsčius sprendimus, apie kuriuos pranešta pagal Reglamentą (ES) Nr. 1307/2013 arba šį reglamentą, kad Komisija galėtų stebėti, ar jie taikomi tinkamai ir koks tokio persvarstymo poveikis. Todėl reikia nustatyti pareigų teikti pranešimus taisykles;

(77) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 X priede pateikta lentelė, į kurią turėtų būti įrašyti įvairių rūšių ekologiniu požiūriu svarbių vietovių perskaičiavimo ir svoriniai koeficientai, nurodyti to reglamento 46 straipsnio 3 dalyje. Tuo metu, kai buvo priimamas Reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, ta lentelė buvo palikta tuščia. Todėl tą priedą reikia patikslinti. Perskaičiavimo koeficientai

▼B

turėtų būti nustatomi atsižvelgiant į matuojant įgytą patirtį ir elementų ypatybes. Turėtų būti nustatytos bent trys svorinių koeficientų vertės, atsižvelgiant į ekologiniu požiūriu svarbių vietovių svarbą biologinei įvairovei. Todėl Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 X priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas. Apskaičiuojant ekologiniu požiūriu svarbios vietovės plotą, perskaičiavimo ir svoriniai koeficientai taikomi ir elementams, kuriems taikoma lygiavertė praktika, jeigu jie sutampa su tame priede išvardytais elementais;

(78) siekiant aiškumo ir teisinio tikrumo, reglamentai (EB) Nr. 1120/2009 ir Nr. 1121/2009 turėtų būti panaikinti;

(79) šis reglamentas turėtų būti taikomas su vėlesniais nei 2014 kalendoriniai metai susijusioms paramos paraiškoms,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS IR BENDROSIOS NUOSTATOS

1 SKIRSNIS

Taikymo sritis ir bendrieji principai

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šiame reglamente pateikiamos nuostatos, kuriomis papildomos tam tikros neesminės Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 nuostatos, susijusios su:

a) bendrosiomis nuostatomis dėl tiesioginių išmokų;

b) bazinės išmokos sistema;

c) vienkartinės išmokos už plotus sistema;

d) išmoka ūkininkams, kurie laikosi klimatui ir aplinkai naudingos žemės ūkio praktikos;

e) išmoka žemės ūkio veiklą pradedantiems jauniesiems ūkininkams;

f) savanoriška susietąja parama;

g) specialiąja išmoka už medvilnę;

h) valstybių narių pareigomis teikti pranešimus.

▼B

2 straipsnis

Bendrieji principai

1. Valstybės narės šį reglamentą įgyvendina laikydamosi objektyvių kriterijų ir tokiu būdu, kad ūkininkams būtų užtikrintos vienodos sąlygos bei išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo ir kad kartu būtų skatinamas tvarus gamtos išteklių ir klimato politikos valdymas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad visas pagal šį reglamentą įgyvendintos paramos sąlygas būtų galima patikrinti ir kontroliuoti.

3. Valstybės narės šį reglamentą įgyvendina:

a) laikydamosi Susitarimo dėl žemės ūkio 2 priedo 1, 5 ir 6 dalyse nustatytų reikalavimų, kai teikiama parama, kuri nėra susietoji parama, ir

b) laikydamosi Susitarimo dėl žemės ūkio 6 straipsnio 5 dalies reikalavimų, kai teikiama susietoji parama.

3 straipsnis

Sumažinimas dėl finansinės drausmės

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 8 straipsnyje numatytas sumažinimas dėl finansinės drausmės taikomas pagal įvairias Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 I priede išvardytas tiesioginių išmokų sistemas skiriamų išmokų, kurias turi teisę gauti kiekvienas ūkininkas, sumai po to, kai buvo pritaikyti su tiesioginėmis išmokomis susiję atšaukimo atvejai ir administracinės nuobaudos pagal Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 II antraštinės dalies IV skyrių, ir prieš taikant su kompleksine parama susijusias administracines nuobaudas pagal to deleguotojo reglamento IV antraštinės dalies II skyrių.

2 SKIRSNIS

Su Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 terminų apibrėžtimis susijusios nuostatos

4 straipsnis

Žemės ūkio paskirties žemės išlaikymo tokios būklės, kad ji būtų tinkama ganyti arba kultivuoti, kriterijų nustatymas

1. Taikydamos Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunkčio nuostatas, kriterijus, kuriuos turi atitikti ūkininkai, kad būtų laikomi įvykdžiusiais pareigą žemės ūkio paskirties žemę išlaikyti tokios būklės, kad ji būtų tinkama ganyti arba kultivuoti be parengiamosios veiklos, kurią vykdant nebūtų apsiribota įprastais žemės ūkio metodais ir įrenginiais, valstybės narės nustato šiais būdais (vienu ar abiem):

▼B

a) valstybės narės reikalauja, kad ūkininkai kasmet vykdytų bent vienos rūšies veiklą. Jos gali nuspręsti patvirtinti ir veiklą, vykdomą tik kas antri metai, jei tai pateisinama dėl aplinkosaugos priežasčių;

b) valstybės narės nustato charakteristikas, kurias turi atitikti žemės ūkio paskirties žemė, kad būtų laikoma išlaikyta ganyti arba kultivuoti tinkamos būklės.

2. Nustatydamos 1 dalyje nurodytus kriterijus valstybės narės gali išskirti skirtingus žemės ūkio paskirties žemės tipus.

5 straipsnis

Minimalios veiklos, vykdomos ganyti arba kultivuoti tinkamos būklės natūraliai laikomoje žemės ūkio paskirties žemėje, nustatymas

Taikydamos Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunkčio nuostatas, valstybės narės nustato, kad minimali veikla, kuri turi būti vykdoma ganyti arba kultivuoti tinkamos būklės natūraliai laikomoje žemės ūkio paskirties žemėje, yra bent vienos rūšies veikla, kurią ūkininkas vykdo kasmet. Jos gali nuspręsti patvirtinti ir veiklą, vykdomą tik kas antri metai, jei tai pateisinama dėl aplinkosaugos priežasčių.

6 straipsnis

Žolės ir kitų žolinių pašarų vyravimas daugiamečiuose žolynuose

Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies h punktą, laikoma, kad žolė ir kiti žoliniai pašarai tebevyrauja, jei jie užima daugiau kaip 50 % reikalavimus atitinkančio ploto, priklausančio žemės ūkio paskirties sklypui, apibrėžtam Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 67 straipsnio 4 dalies a punkte.

7 straipsnis

Nusistovėjusi vietos praktika, taikoma daugiamečiuose žolynuose

Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies h punktą, nusistovėjusi vietos praktika – tai bet kuri toliau nurodyta praktika ar jų derinys:

a) gyvuliams ganyti skirtoje žemėje taikoma praktika, kuri yra tradicinio pobūdžio ir plačiai taikoma tokioje žemėje;

b) praktika, svarbi išsaugant buveines, išvardytas Tarybos direktyvos 92/43/EEB ([1]) I priede, ir biotopus bei buveines, kuriems taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB ([2]).

([1]) 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7).
([2]) 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 20, 2010 1 26, p. 7).

▼B

8 straipsnis

Sumažinimo koeficientas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 32 straipsnio 5 dalį

Taikydamos Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 32 straipsnio 5 dalį, daugiamečius žolynus, kuriuos galima panaudoti ganymui ir kurie sudaro dalį nusistovėjusios vietos praktikos, kai žolė ir kiti žoliniai pašarai ganyklų plotuose tradiciškai nevyrauja, valstybės narės gali suskirstyti į kategorijas, kad joms galėtų taikyti skirtingus sumažinimo koeficientus.

9 straipsnis

Kanapių auginimas

Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 32 straipsnio 6 dalį, kanapėms auginti naudojamų plotų atitiktis reikalavimams nustatoma atsižvelgiant į tų metų, už kuriuos skiriama išmoka, kovo 15 d. pagal Tarybos direktyvos 2002/53/EB ([1]) 17 straipsnį paskelbtame Bendrajame žemės ūkio augalų rūšių veislių kataloge pateiktų veislių sėklos naudojimą. Sėkla sertifikuojama pagal Tarybos direktyvą 2002/57/EB ([2]).

3 SKIRSNIS

Aktyvūs ūkininkai

10 straipsnis

Atvejai, kada žemės ūkio paskirties žemė yra daugiausia ganyti arba kultivuoti tinkamos būklės natūraliai laikoma žemės ūkio paskirties žemė

1. Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 1 dalį, laikoma, kad fizinių ar juridinių asmenų arba fizinių ar juridinių asmenų grupės žemės ūkio paskirties žemė yra daugiausia ganyti arba kultivuoti tinkamos būklės natūraliai laikoma žemės ūkio paskirties žemė, jei tokia žemė užima daugiau kaip 50 % visos žemės ūkio paskirties žemės, deklaruotos pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalies a punktą.

2. Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 1 dalis netaikoma fiziniams ar juridiniams asmenims arba fizinių ar juridinių asmenų grupei, kurie ganyti arba kultivuoti tinkamos būklės natūraliai laikomoje žemės ūkio paskirties žemėje vykdo žemės ūkio veiklą, apibrėžtą Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies c punkto i papunktyje.

11 straipsnis

Iš ne žemės ūkio veiklos gautos pajamos

1. Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos a punktą ir, atitinkamais atvejais, šio reglamento

([1]) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/53/EB dėl bendrojo žemės ūkio augalų veislių katalogo (OL L 193, 2002 7 20, p. 1).
([2]) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/57/EB dėl prekybos aliejinių ir pluoštinių augalų sėkla (OL L 193, 2002 7 20, p. 74).

▼B

13 straipsnį, iš žemės ūkio veiklos gautos pajamos yra pajamos, kurias ūkininkas gavo iš savo valdoje vykdomos žemės ūkio veiklos, apibrėžtos to reglamento 4 straipsnio 1 dalies c punkte, įskaitant Sąjungos paramą Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, taip pat už žemės ūkio veiklą skiriamą nacionalinę pagalbą, išskyrus papildomas nacionalines tiesiogines išmokas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 18 ir 19 straipsnius.

Pajamos, gautos perdirbant valdos žemės ūkio produktus, apibrėžtus Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies d punkte, laikomos iš žemės ūkio veiklos gautomis pajamomis, su sąlyga, kad perdirbti produktai išlieka ūkininko nuosavybe, o perdirbus gaunami nauji žemės ūkio produktai, apibrėžti minėtame punkte.

Visos kitos pajamos laikomos iš ne žemės ūkio veiklos gautomis pajamomis.

2. Taikant 1 dalį, pajamos yra bendrosios pajamos, iš kurių dar neišskaitytos susijusios išlaidos ir mokesčiai.

3. 1 dalyje nurodyta Sąjungos parama apskaičiuojama:

a) Bulgarijoje ir Rumunijoje už 2015 m. – remiantis atitinkama suma, nustatyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 V priedo A punkte;

b) Kroatijoje už kiekvienus metus, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 17 straipsnyje, – remiantis suma, nustatyta to reglamento VI priedo A punkte.

12 straipsnis

Tiesioginių išmokų suma, nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 2 ir 4 dalyse ir šio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje

1. Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos a punkte ir, atitinkamais atvejais, šio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje nurodyta metinė tiesioginių išmokų ūkininkui suma yra bendra tiesioginių išmokų, kurias ūkininkas turėjo teisę gauti pagal Reglamentą (ES) Nr. 1307/2013 naujausiais finansiniais metais, apie kuriuos turima duomenų apie pajamas iš ne žemės ūkio veiklos, suma. Ta suma apskaičiuojama neatsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 63 straipsnio ir 91 straipsnio 1 dalies taikymą.

Jeigu pirmoje pastraipoje nurodyti naujausi finansiniai metai yra 2014 ar ankstesni metai, metinė tiesioginių išmokų suma yra bendra tiesioginių išmokų, kurias ūkininkas turėjo teisę gauti pagal Reglamentą (EB) Nr. 73/2009 prieš taikant to reglamento 21 ir 23 straipsniuose numatytą išmokų sumažinimą ir neskyrimą, suma.

▼B

2. Jei ūkininkas 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytais naujausiais finansiniais metais nepateikė tiesioginių išmokų paraiškos pagal Reglamentą (ES) Nr. 1307/2013, valstybės narės 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą bendrą tiesioginių išmokų sumą nustato reikalavimus atitinkančių hektarų, kuriuos tas ūkininkas paramos paraiškos teikimo metais deklaravo pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalies a punktą, skaičių padaugindamos iš 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų metų nacionalinės vidutinės tiesioginės paramos išmokos už hektarą.

Pirmoje pastraipoje nurodyta nacionalinė vidutinė tiesioginės paramos išmoka už hektarą nustatoma Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 II priede nurodytą tų metų nacionalinę viršutinę ribą padalijant iš bendro reikalavimus atitinkančių hektarų, už tuos metus deklaruotų toje valstybėje narėje pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalies a punktą, skaičiaus.

Jeigu 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyti metai yra 2014 ar ankstesni metai, šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta nacionalinė vidutinė tiesioginės paramos išmoka už hektarą nustatoma Reglamento (EB) Nr. 73/2009 VIII priede nurodytą tų metų nacionalinę viršutinę ribą padalijant iš bendro reikalavimus atitinkančių hektarų, už tuos metus deklaruotų toje valstybėje narėje pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnio 1 dalies a punktą, skaičiaus.

3. Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 4 dalyje nurodyta tiesioginių išmokų ūkininkui suma yra bendra tiesioginių išmokų, kurias ūkininkas turėjo teisę gauti už ankstesnius metus pagal Reglamentą (ES) Nr. 1307/2013 prieš taikant Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 63 straipsnį ir 91 straipsnio 1 dalį, suma.

Jeigu pirmoje pastraipoje nurodyti metai yra 2014 m., tiesioginių išmokų suma yra bendra tiesioginių išmokų už 2014 m., kurias ūkininkas turėjo teisę gauti pagal Reglamentą (EB) Nr. 73/2009 prieš taikant to reglamento 21 ir 23 straipsniuose numatytą išmokų sumažinimą ir neskyrimą, suma.

4. Jei ūkininkas nepateikė tiesioginių išmokų paraiškos pagal Reglamentą (ES) Nr. 1307/2013 už ankstesnius metus, kaip nurodyta 3 dalies pirmoje pastraipoje, valstybės narės 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą bendrą tiesioginių išmokų sumą nustato reikalavimus atitinkančių hektarų, kuriuos ūkininkas deklaravo paramos paraiškos teikimo metais pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalies a punktą, skaičių padaugindamos iš ankstesnių metų nacionalinės vidutinės tiesioginės paramos išmokos už hektarą.

Pirmoje pastraipoje nurodyta nacionalinė vidutinė tiesioginės paramos išmoka už hektarą nustatoma Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 II priede nurodytą tų metų nacionalinę viršutinę ribą padalijant iš bendro reikalavimus atitinkančių hektarų, tais metais deklaruotų toje valstybėje narėje pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalies a punktą, skaičiaus.

Jeigu 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodyti ankstesni metai yra 2014 m., valstybės narės metinę tiesioginių išmokų ūkininkui sumą nustato reikalavimus atitinkančių hektarų, kuriuos tas ūkininkas deklaravo už 2015 m. pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalies a punktą, skaičių padaugindamos iš 2014 m. nacionalinės vidutinės tiesioginės paramos išmokos už hektarą.

▼B

2014 m. nacionalinė vidutinė tiesioginės paramos išmoka už hektarą nustatoma Reglamento (EB) Nr. 73/2009 VIII priede nurodytą 2014 m. nacionalinę viršutinę ribą padalijant iš bendro reikalavimus atitinkančių hektarų, 2014 m. deklaruotų toje valstybėje narėje pagal to reglamento 19 straipsnio 1 dalies a punktą, skaičiaus.

5. Bendra 1 ir 2 dalyse nurodytų tiesioginių išmokų suma apskaičiuojama:

a) Bulgarijoje ir Rumunijoje už 2015 m. – remiantis atitinkama suma, nustatyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 V priedo A punkte;

b) Kroatijoje už kiekvienus metus, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 17 straipsnyje, – remiantis suma, nustatyta to reglamento VI priedo A punkte.

13 straipsnis

Kriterijai, kuriais remiantis įrodoma, kad vykdoma žemės ūkio veikla nėra nereikšminga ir kad pagrindinė veikla ar įmonės tikslas yra žemės ūkio veiklos vykdymas

1. Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos b punktą, laikoma, kad žemės ūkio veikla nėra nereikšminga, jeigu visos pajamos, gautos iš žemės ūkio veiklos, apibrėžtos šio reglamento 11 straipsnyje, naujausiais finansiniais metais, apie kuriuos turima tokių duomenų, sudaro bent trečdalį visų pajamų, gautų naujausiais finansiniais metais, apie kuriuos turima tokių duomenų.

Valstybės narės gali nuspręsti nustatyti mažesnę nei trečdalio visų pajamų, gautų iš žemės ūkio veiklos, dydžio ribą su sąlyga, kad dėl tos ribos aktyviais ūkininkais negalėtų būti laikomi fiziniai ar juridiniai asmenys, vykdantys nedidelės apimties žemės ūkio veiklą.

Nukrypdamos nuo pirmos ir antros pastraipų, valstybės narės gali nustatyti alternatyvius kriterijus, kuriais remdamasis subjektas galėtų įrodyti, kad jo žemės ūkio veikla nėra nereikšminga pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos b punktą.

2. Taikydamos Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 3 dalies a punktą, valstybės narės gali nuspręsti, kad fizinių ar juridinių asmenų arba fizinių ar juridinių asmenų grupių vykdoma žemės ūkio veikla sudaro tik nedidelę visos jų ekonominės veiklos dalį, naudodamosi šiais metodais:

a) metinė tiesioginių išmokų suma sudaro mažiau kaip 5 % visų pajamų, gautų iš šio reglamento 11 straipsnyje apibrėžtos ne žemės ūkio veiklos, naujausiais finansiniais metais, apie kuriuos turima tokių duomenų;

b) bendra pajamų, gautų iš šio reglamento 11 straipsnyje apibrėžtos žemės ūkio veiklos, naujausiais finansiniais metais, apie kuriuos turima tokių duomenų, suma yra mažesnė nei valstybės narės nustatytina riba ir neviršija trečdalio bendros pajamų, gautų naujausiais finansiniais metais, apie kuriuos turima tokių duomenų, sumos.

▼B

Nukrypdamos nuo pirmos pastraipos, valstybės narės gali nustatyti alternatyvius kriterijus, kuriais remiantis žemės ūkio veikla laikoma nereikšminga pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 3 dalies a punktą.

3. Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos c punktą ir, atitinkamais atvejais, to reglamento 9 straipsnio 3 dalies b punktą, laikoma, kad juridinio asmens pagrindinė veikla ar jo įmonės tikslas yra žemės ūkio veikla, jei tokia pagrindinė veikla ar įmonės tikslas įrašyti į įmonių registrą arba kitą oficialų valstybės narės liudijimą. Tokio pat įrodymo reikalaujama ir iš fizinio asmens.

Jei tokių registrų nėra, valstybė narė naudoja lygiavertį įrodymą.

Nukrypdamos nuo pirmos ir antros pastraipų, valstybės narės gali nustatyti alternatyvius kriterijus, kuriais remiantis žemės ūkio veikla laikoma fizinio ar juridinio asmens pagrindine veikla ar įmonės tikslu pagal to reglamento 9 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos c punktą ir, atitinkamais atvejais, pagal to reglamento 9 straipsnio 3 dalies b punktą.

2 SKYRIUS

BAZINĖS IŠMOKOS SISTEMA IR VIENKARTINĖS IŠMOKOS UŽ PLOTUS SISTEMA

1 SKIRSNIS

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 III antraštinės dalies 1 skyriaus 1, 2, 3 ir 5 skirsniuose numatytos bazinės išmokos sistemos įgyvendinimo taisyklės

1 poskirsnis

Pirmasis teisių į išmokas paskirstymas

14 straipsnis

Paveldėjimo, juridinio statuso ar pavadinimo pasikeitimo, susijungimo ir padalijimo atvejai

1. Jeigu ūkininkas valdą arba valdos dalį gavo faktinio ar numatomo paveldėjimo būdu, jis turi teisę savo vardu prašyti tiek ir tokios vertės teisių į išmokas, skirtinų už gautą valdą arba tos valdos dalį, tomis pačiomis sąlygomis, kaip ir iš pradžių valdą valdęs ūkininkas.

Atšaukiamo numatomo paveldėjimo atvejais teisės į išmokas skiriamos tik paveldėtojui, kuris yra juo paskirtas Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 1 dalyje arba 39 straipsnio 1 dalyje nurodytą dieną.

▼B

2. Pavadinimo pasikeitimas neturi įtakos skiriamų teisių į išmokas skaičiui ir vertei.

Juridinio statuso pasikeitimas neturi įtakos skiriamų teisių į išmokas skaičiui ir vertei, jeigu ūkininkas, valdęs pirminę valdą, gavęs iš jos naudos ir prisiėmęs finansinę riziką, valdo ir naująją valdą.

3. Susijungimas arba padalijimas neturi įtakos bendram valdai (-oms) skiriamų teisių į išmokas skaičiui ir vertei.

Padalijimo atveju, jeigu valstybė narė taiko Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 4 arba 5 dalį, už kiekvieną po padalijimo suformuotą valdą skiriamų teisių į išmokas skaičius nustatomas reikalavimus atitinkančių hektarų, kuriais disponuojama atitinkamoje naujoje valdoje, skaičių padauginant iš vidutinio teisių į išmokas skaičiaus sumažinimo, kuris būtų taikytas pirminei valdai pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 4 arba 5 dalį.

Šioje dalyje vartojamų terminų apibrėžtys:

a) susijungimas – dviejų ar daugiau atskirų ūkininkaujančių subjektų, arba ūkininkų, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies a punkte, susijungimas į vieną naują ūkininkaujantį subjektą, arba ūkininką, kaip apibrėžta tame straipsnyje, kai tokį subjektą valdo, iš jo naudos gauna ir su juo susijusią finansinę riziką prisiima ūkininkai, iš pradžių valdę valdas arba vieną iš jų;

b) padalijimas – vieno ūkininkaujančio subjekto, arba ūkininko, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies a punkte, padalijimas į:

   i) bent du naujus atskirus ūkininkaujančius subjektus, arba ūkininkus, kaip apibrėžta tame straipsnyje, iš kurių bent vieną ir toliau valdo, iš jo naudos gauna ir su juo susijusią riziką prisiima bent vienas iš fizinių ar juridinių asmenų, iš pradžių valdžiusių valdą;

   ii) pirminį ūkininkaujantį subjektą ir bent vieną naują atskirą ūkininkaujantį subjektą, arba ūkininką, kaip apibrėžta tame straipsnyje.

15 straipsnis

Reikalavimus atitinkančių hektarų nustatymas, taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 2 dalį ir 39 straipsnio 2 dalį

1. Nustatant teisių į išmokas, kurios turi būti skirtos pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 2 dalį ir 39 straipsnio 2 dalį tais atvejais, kai nepripažįstamos *force majeure* ir išimtinės aplinkybės,

▼B

skaičių, atsižvelgiama tik į tuos reikalavimus atitinkančius hektarus, kurie nustatyti pagal Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 2 straipsnio 1 dalies antros pastraipos 23 punkto a papunktį.

2. Jeigu reikalavimus atitinkančius hektarus, nurodytus 1 dalyje, į teisių į išmokas paraišką įtraukia du ar daugiau pareiškėjų, sprendimas, kam skirti teisę į išmokas, priimamas remiantis tuo, kas turi įgaliojimus priimti sprendimus, susijusius su tame plote vykdoma žemės ūkio veikla ir kas iš tos veiklos gauna naudos ir prisiima su ja susijusią finansinę riziką.

16 straipsnis

Apribojimas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 6 dalį

1. Sumažinimas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 6 dalį negali viršyti 85 % teisių į išmokas, atitinkančių reikalavimus atitinkančius hektarus, kurie apima daugiamečius žolynus, esančius vietovėse, kuriose esama sudėtingų klimato sąlygų, skaičiaus.

2. Taikydamos 1 dalyje numatytą sumažinimo koeficientą, valstybės narės, remdamosi Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 6 dalyje nurodytomis gamtinėmis kliūtimis, gali išskirti vietovių, kuriose esama sudėtingų klimato sąlygų, kategorijas, kad joms būtų taikomi skirtingi sumažinimo koeficientai.

17 straipsnis

Teisių į išmokas vertės nustatymas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 ir 40 straipsnius

1. Nustatant su 2014 m. susijusias atitinkamas tiesiogines išmokas ar teisių į išmokas vertę, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 straipsnyje, atsižvelgiama tik į išmokas tiems ūkininkams, kurie 2015 m. turi teisę gauti tiesiogines išmokas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnį ir 24 straipsnio 9 dalį, arba tų ūkininkų turimų teisių į išmokas vertę.

Nustatant atitinkamas tiesiogines išmokas, susijusias su metais, einančiais prieš bazinės išmokos sistemos įgyvendinimą, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 40 straipsnio 3 dalyje, atsižvelgiama tik į išmokas tiems ūkininkams, kurie turi teisę gauti tiesiogines išmokas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 9 straipsnį pirmaisiais bazinės išmokos sistemos įgyvendinimo metais.

2. Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 straipsnio 6 dalį, taikomos šios taisyklės:

a) nuoroda į specialiosios paramos priemones, numatytas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose, nedaro poveikio valstybių narių galimybei atsižvelgti tik į vieną arba kelias priemones, įgyvendintas pagal tas specialiosios paramos priemones;

▼B

b) parama, ūkininkui suteikta 2014 kalendoriniais metais pagal vieną ar kelias paramos sistemas, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 straipsnio 6 dalyje, apskaičiuojama neatsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 II antraštinės dalies 4 skyriuje numatytus sumažinimo arba neskyrimo atvejus;

c) valstybės narės, remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, gali nuspręsti dėl paramos dydžio, į kurį turi būti atsižvelgta atitinkamoje valstybėje narėje taikant vieną ar kelias sistemas, išvardytas Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 straipsnio 6 dalyje.

Taikydamos šią dalį valstybės narės paiso pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies c punktą ir 126, 127 ir 129 straipsnius teikiamos paramos atsietumo.

3. Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 straipsnio 6 dalies trečią pastraipą, parama, suteikta už 2014 kalendorinius metus pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 72a ir 125a straipsnius, apskaičiuojama neatsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 II antraštinės dalies 4 skyriuje numatytus sumažinimo arba neskyrimo atvejus.

4. Į Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 straipsnio 3 dalyje nurodytas ūkininko turimas teises į išmokas įtraukiamos ir tos teisės į išmokas, kurios jo 2014 m. paraiškos pateikimo dieną yra išnuomotos kitam ūkininkui.

18 straipsnis

Galutinis teisių į išmokas vertės ir skaičiaus nustatymas

Jeigu informacija, nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 25 straipsnio 10 dalyje arba 40 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje, ūkininkams pateikiama remiantis preliminariais duomenimis, galutinė teisių į išmokas vertė ir skaičius nustatomi ir apie tai pranešama ūkininkams iki metų, einančių po pirmųjų bazinės išmokos sistemos taikymo atitinkamoje valstybėje narėje metų, balandžio 1 d., prieš tai atlikus visas reikiamas patikras pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 74 straipsnį.

19 straipsnis

Teisių į išmokas vertės nustatymas sunkiais atvejais

1. Jeigu viena ar kelios Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 straipsnyje arba 40 straipsnio 3 dalyje nurodytos tiesioginės išmokos, susijusios su atitinkamai 2014 m. arba metais, einančiais prieš bazinės išmokos sistemos įgyvendinimą, yra mažesnės nei atitinkamos sumos

▼B

metais, einančiais prieš metus, kuriais būta *force majeure* arba išimtinių aplinkybių, pradinė vieneto vertė nustatoma remiantis sumomis, kurias tas ūkininkas gavo metais, einančiais prieš metus, kuriais būta *force majeure* arba išimtinių aplinkybių.

2. Valstybės narės gali nuspręsti 1 dalį taikyti tik tais atvejais, kai tiesioginės išmokos, susijusios su atitinkamai 2014 m. arba metais, einančiais prieš bazinės išmokos sistemos įgyvendinimą, yra mažesnės nei tam tikra atitinkamų sumų, priskiriamų metams, einantiems prieš metus, kuriais būta *force majeure* arba išimtinių aplinkybių, procentinė dalis. Ta procentinė dalis negali būti mažesnė kaip 85 %.

20 straipsnis

Pardavimo sutarties sąlyga

1. Valstybės narės gali nuspręsti, kad parduodamas valdą arba jos dalį ūkininkas, sutartį pasirašęs iki paskutinės teisių į išmokas paraiškų pateikimo dienos, kurią Komisija nustatė remdamasi Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 78 straipsnio b punktu, gali kartu su valda arba jos dalimi perleisti atitinkamas skirtinas teises į išmokas. Tokiu atveju teisės į išmokas skiriamos pardavėjui ir tiesiogiai perleidžiamos pirkėjui, kuris, jeigu taikoma, pasinaudos išmokomis, kurias pardavėjas gavo už 2014 m., arba teisių į išmokas, kurias jis turėjo 2014 m., kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 straipsnyje, verte kaip referenciniu dydžiu tų teisių į išmokas pradinei vieneto vertei nustatyti.

Tokiam perleidimui keliama sąlyga, kad pardavėjas atitiktų Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 1 dalį, o pirkėjas – to reglamento 9 straipsnį.

Toks pardavimas nelaikomas perleidimu be žemės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 34 straipsnio 4 dalyje.

2. 1 dalis *mutatis mutandis* taikoma valstybėms narėms, taikančioms Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 III antraštinės dalies 1 skyriaus 5 skirsnį.

21 straipsnis

Nuomos sutarties sąlyga

1. Valstybės narės gali nuspręsti, kad nuomodamas valdą arba jos dalį ūkininkas, sutartį pasirašęs iki 20 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos dienos, gali kartu su valda arba jos dalimi išnuomoti atitinkamas skirtinas teises į išmokas. Tokiu atveju teisės į išmokas skiriamos nuomotojui ir tiesiogiai perleidžiamos nuomininkui, kuris, jeigu taikoma, pasinaudos išmokomis, kurias nuomotojas gavo už 2014 m., arba teisių į išmokas, kurias jis turėjo 2014 m., kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 straipsnyje, verte kaip referenciniu dydžiu tų teisių į išmokas pradinei vieneto vertei nustatyti.

Tokiam perleidimui keliama sąlyga, kad nuomotojas atitiktų Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 1 dalį, o nuomininkas – to reglamento 9 straipsnį, ir kad nuomos sutartis nustotų galioti po paskutinės paraiškų pagal bazinės išmokos sistemą pateikimo dienos.

▼B

Tokia nuoma nelaikoma perleidimu be žemės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 34 straipsnio 4 dalyje.

2. 1 dalis *mutatis mutandis* taikoma valstybėms narėms, taikančioms Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 III antraštinės dalies 1 skyriaus 5 skirsnį.

22 straipsnis

Paramos gavėjai pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 1 dalį

Reglamento (ES) Nr. 1307/201324 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčio pirmoje įtraukoje „maistinės bulvės“ ir „sėklinės bulvės“ – bulvės, kurių KN kodas yra 0701, išskyrus skirtas bulvių krakmolui gaminti.

2 poskirsnis

Naudojimasis teisėmis ir jų perleidimas

23 straipsnis

Teisių į išmokas vertės apskaičiavimas

1. Teisės į išmokas pirmiausia apskaičiuojamos tūkstantųjų tikslumu, tada apvalinamos (didinamos arba mažinamos) iki šimtųjų. Jei apskaičiuotos vertės trečias skaitmuo po kablelio yra 5, suma iki šimtųjų apvalinama didinant.

2. Jeigu ūkininkas perleidžia dalį teisės, tos dalies vertė kiekvienais likusiais atitinkamais metais apskaičiuojama proporcingai, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 25 arba 40 straipsnyje.

3. Valstybės narės gali keisti teises į išmokas sujungdamos ūkininko turimas teisių dalis. Sujungtų teisių vertė kiekvienais likusiais atitinkamais metais nustatoma, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 25 arba 40 straipsnyje, sudėjus dalių vertes.

24 straipsnis

Naudojimosi teisėmis į išmokas reikalavimai

1. Teises į išmokas (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) turintis ūkininkas gali jas deklaruoti tik kartą per metus ne vėliau kaip paskutinę bendrosios paraiškos pateikimo dieną.

▼B

Tačiau jeigu ūkininkas pasinaudoja galimybe keisti bendrąją paraišką laikydamasis taisyklių, kurias Komija nustatė remdamasi Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 78 straipsnio b punktu, jis taip pat gali prašyti išmokų deklaruodamas savo teises į išmokas, kurias jis (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) turi tą dieną, kai apie pakeitimus praneša kompetentingai institucijai, su sąlyga, kad tų pačių teisių į išmokas tais pačiais metais nedeklaruoja kitas ūkininkas.

Jeigu ūkininkui teises į išmokas perleidžia kitas ūkininkas, jau deklaravęs tas teises į išmokas, ūkininkas, kuriam perleistos teisės, papildomai deklaruoti tas teises į išmokas gali tik tada, jeigu perleidėjas apie perleidimą jau yra informavęs kompetentingą instituciją laikydamasis taisyklių, kurias Komija nustatė remdamasi Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 34 straipsnio 5 dalimi, ir išbraukia tas teises į išmokas iš savo bendrosios paraiškos iki Komisijos remiantis Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 78 straipsnio b punktu nustatyto termino, iki kurio galima keisti bendrąją paraišką.

2. Jeigu ūkininkas, deklaravęs sklypus, atitinkančius visas jo turimas teises į išmokas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 33 straipsnio 1 dalį, išreikštas sveikaisiais skaičiais, tebedisponuoja dalies hektaro dydžio sklypu, jis gali deklaruoti dar vieną visą teisę į išmokas, kuri suteikia teisę gauti išmoką, apskaičiuotą proporcingai sklypo dydžiui. Taikant to reglamento 31 straipsnio 1 dalies b punktą laikoma, kad teisė į išmoką visiškai išnaudota.

25 straipsnis

Teisių į išmokas perleidimas

1. Teises į išmokas perleisti galima bet kuriuo metų laiku.

2. Jeigu valstybė narė pasinaudoja Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 34 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe, ji nustato toje nuostatoje nurodytus regionus pirmaisiais Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 34 straipsnio 3 dalies taikymo metais ir ne vėliau kaip likus mėnesiui iki valstybių narių pagal to reglamento 33 straipsnio 1 dalį nustatytos datos.

3 poskirsnis

Nacionaliniai arba regioniniai rezervai

26 straipsnis

Grąžinimas į nacionalinį arba regioninį rezervą dėl perleidžiamų teisių į išmokas sulaikymo

Jeigu valstybė narė pasinaudoja Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 34 straipsnio 4 dalyje numatyta galimybe, ji, remdamasi objektyviais kriterijais ir tokiu būdu, kad užtikrintų ūkininkams vienodas sąlygas ir kad išvengtų rinkos ir konkurencijos iškraipymo, gali nuspręsti sugrąžinti į nacionalinį arba regioninį rezervą iki 30 % kiekvienos be atitinkamo

▼B

reikalavimus atitinkančių hektarų, apibrėžtų Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 32 straipsnio 2 dalyje, skaičiaus perleistos teisės į išmokas metinės vieneto vertės arba tokią pat sumą, išreikštą teisių į išmokas skaičiumi.

Nukrypdamos nuo pirmosios pastraipos, valstybės narės gali numatyti pirmaisiais trejais bazinės išmokos sistemos taikymo metais susigrąžinti iki 50 % kiekvienos teisės į išmokas metinės vieneto vertės arba tokią pat sumą, išreikštą teisių į išmokas skaičiumi, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje.

27 straipsnis

Nenumatyto pelno sąlygos taikymas

Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 28 straipsnį ir 40 straipsnio 5 dalį, tose nuostatose nurodyta teisių į išmokas padidinta vertė nustatoma palyginus ūkininko teises į išmokas, kurios jam priklauso taikant atitinkamai Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 25 straipsnio 4 dalį ir 26 straipsnį arba 40 straipsnio 3 dalį pardavus arba išnuomojus, kaip nurodyta to reglamento 28 straipsnyje arba 40 straipsnio 5 dalyje, su ūkininko teisių į išmokas verte nepardavus arba neišnuomojus.

28 straipsnis

Teisių į išmokas iš nacionalinio arba regioninio rezervo pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 6 dalį nustatymas

1. Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 6 dalį, jeigu jaunasis ūkininkas arba žemės ūkio veiklą pradedantis ūkininkas pateikia teisių į išmokas iš nacionalinio arba regioninio rezervo paraišką ir jeigu jis neturi (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) teisių į išmokas, jis gauna tiek teisių į išmokas, kiek paskutinę teisių į išmokas skyrimo arba vertės padidinimo paraiškos pateikimo dieną, kurią Komisija nustatė remdamasi Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 78 straipsnio b punktu, turi (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) reikalavimus atitinkančių hektarų.

2. Jeigu jaunasis ūkininkas arba žemės ūkio veiklą pradedantis ūkininkas pateikia teisių į išmokas iš nacionalinio arba regioninio rezervo paraišką ir jeigu jis jau turi (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) teisių į išmokas, jis gauna tiek teisių į išmokas, kiek 1 dalyje nurodytą paskutinę paraiškos pateikimo dieną turi (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) reikalavimus atitinkančių hektarų, už kuriuos jam neskirta (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) teisių į išmokas.

Jeigu ūkininko jau turimų (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) teisių į išmokas vertė yra mažesnė nei Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 8 dalies antroje pastraipoje nurodyta nacionalinė arba regioninė vidutinė vertė, tų teisių metinė vieneto vertė gali būti padidinta neviršijant nacionalinės arba regioninės vidutinės vertės, kaip numatyta to reglamento 30 straipsnio 10 dalyje.

▼B

Tačiau valstybėse narėse, Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 10 dalyje nurodytą padidinimą taikančiose to reglamento 30 straipsnio 7 dalies tikslais, šios dalies antroje pastraipoje nurodytas padidinimas yra privalomas. Toks padidinimas turėtų atitikti didžiausią padidinimą, taikomą Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 7 dalies tikslais.

3. Valstybėse narėse, taikančiose Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 6 arba 7 dalį, tose nuostatose nustatyti teisių į išmokas paskirstymo apribojimai gali būti taikomi *mutatis mutandis* paskirstant teises į išmokas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 6 dalį.

Tačiau valstybės narės gali nuspręsti, kad jeigu dėl pirmoje pastraipoje nurodytų vieno ar kelių apribojimų taikymo bendras teisių į išmokas, kurias ūkininkas jau turi ir kurios jam turi būti naujai skirtos iš rezervo, skaičius mažesnis nei nustatyta jo turimų reikalavimus atitinkančių hektarų procentinė dalis tais metais, kuriais jis teikia teisių į išmokas iš nacionalinio rezervo paraišką, tam ūkininkui skiriamas papildomas teisių į išmokas skaičius, atitinkantis bendro jo turimų reikalavimus atitinkančių hektarų, deklaruotų jo paraiškoje tiems metams pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalį, skaičiaus dalį.

Šio straipsnio antroje pastraipoje nurodyta nustatyta procentinė dalis apskaičiuojama pagal šio reglamento 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą metodą.

Šios dalies antroje pastraipoje nurodyta bendro ūkininko turimų reikalavimus atitinkančių hektarų skaičiaus dalis apskaičiuojama taip: šios dalies trečioje pastraipoje nurodytos nustatytos procentinės dalies ir ūkininko turimų teisių į išmokas dalies remiantis jo turimais reikalavimus atitinkančiais hektarais, deklaruotais šios dalies antroje pastraipoje nurodytų metų paraiškoje pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalį, pusė skirtumo procentiniais punktais. Taikant šią pastraipą, ūkininko turimos teisės į išmokas – teisės į išmokas, kurias ūkininkas jau turi ir kurios jam turi būti naujai skirtos iš rezervo.

Apskaičiuodamos šios dalies antroje, trečioje ir ketvirtoje pastraipose nurodytą reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių, valstybės narės gali nuspręsti neatsižvelgti į plotus, kuriuos sudaro daugiamečiai pasėliai, daugiamečiai žolynai, esantys vietovėse, kuriose esama sudėtingų klimato sąlygų, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 6 dalyje, arba plotai, laikomi daugiamečiais žolynais pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 23 straipsnyje numatyta galimybe taikyti bazinės išmokos sistemą regionų lygmeniu pasinaudojusios valstybės narės šios dalies antroje pastraipoje nurodytą skaičiavimo metodą gali pagrįsti bendrais 2015 m. atitinkame regione paskirstytų teisių ir (arba) deklaruotų hektarų skaičiais.

▼B

Nustatant ribinę vertę antroje pastraipoje, neatsižvelgiama į žemę, kurią ūkininkas įsigijo arba išsinuomojo po 2011 m. spalio 19 d.

4. Taikant šį straipsnį, žemės ūkio veiklą pradedančiais ūkininkais laikomi tik tie ūkininkai, kurie pradėjo žemės ūkio veiklą 2013 ar vėlesniais kalendoriniais metais ir kurie pateikia bazinės išmokos paraišką ne vėliau kaip dveji metai po tų kalendorinių metų, kuriais jie pradėjo žemės ūkio veiklą.

29 straipsnis

Teisių į išmokas iš nacionalinio arba regioninio rezervo pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 7 dalį nustatymas

1. Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 7 dalį, jeigu skiriama naujų teisių į išmokas, kaip numatyta to reglamento 30 straipsnio 10 dalyje, jos skiriamos atsižvelgiant į šiame straipsnyje nustatytas sąlygas ir atitinkamos valstybės narės nustatytus objektyvius kriterijus.

2. Jeigu ūkininkas, neturintis (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) teisių į išmokas, pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 7 dalį turi teisę gauti teisių į išmokas iš nacionalinio arba regioninio rezervo ir pateikia atitinkamą paraišką, jis gauna ne daugiau teisių į išmokas, nei paskutinę paraiškos pateikimo dieną, nurodytą 28 straipsnio 1 dalyje, turi (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) reikalavimus atitinkančių hektarų.

3. Jeigu ūkininkas, turintis (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) teisių į išmokas, pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 7 dalį turi teisę gauti teisių į išmokas iš nacionalinio arba regioninio rezervo ir pateikia atitinkamą paraišką, jis gauna ne daugiau teisių į išmokas, nei paskutinę paraiškos pateikimo dieną, nurodytą 28 straipsnio 1 dalyje, turi (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) reikalavimus atitinkančių hektarų, už kuriuos jam neskirta teisių į išmokas (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais).

Jeigu ūkininko jau turimų (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) teisių į išmokas vertė yra mažesnė nei Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 8 dalies antroje pastraipoje nurodyta nacionalinė arba regioninė vidutinė vertė, tų teisių metinė vieneto vertė gali būti padidinta neviršijant nacionalinės arba regioninės vidutinės vertės, kaip numatyta to reglamento 30 straipsnio 10 dalyje.

4. Taikydamos 1 dalį valstybės narės nenustato kriterijų, susijusių su gamyba ar kitokiais konkrečių sektorių duomenimis po datos, kurią valstybė narė pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 11 straipsnio 2 dalį nustatė 2013 paraiškų pateikimo metams.

▼B

30 straipsnis

Kitos teisių į išmokas iš nacionalinio arba regioninio rezervo nustatymo taisyklės

1. Padidindamos teisių į išmokas metinę vieneto vertę, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 10 dalyje, valstybės narės padidina teisių, kurias ūkininkas jau turi (nuosavybės teise arba nuomos pagrindais) teisių į išmokas iš nacionalinio arba regioninio rezervo paraiškos pateikimo dieną, vieneto vertę remdamosi objektyviais kriterijais ir tokiu būdu, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos ūkininkams ir išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo.

2. Taikydamos 1 dalį valstybės narės nenustato kriterijų, susijusių su gamyba ar kitokiais konkrečių sektorių duomenimis po datos, kurią valstybė narė pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 11 straipsnio 2 dalį nustatė 2013 paraiškų pateikimo metams.

31 straipsnis

Sunkūs atvejai

1. Jeigu ūkininkui pateikti teisių į išmokas paraišką pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 1 dalį arba 39 straipsnio 1 dalį sutrukdė *force majeure* arba išimtinės aplinkybės ir jis pateikia teisių į išmokas iš nacionalinio arba regioninio rezervo paraišką, teisės į išmokas jam skiriamos pagal to reglamento 30 straipsnio 7 dalies c punktą. Valstybės narės nustato atitinkamai pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 25 ar 40 straipsnius skiriamų teisių į išmokas metinę vieneto vertę ir priima sprendimus dėl tuose straipsniuose nurodytų galimybių.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad jeigu dėl Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 3–7 dalyse nustatytų vieno ar kelių apribojimų taikymo paskirstant teises į išmokas ūkininkui skirtų teisių į išmokas skaičius yra mažesnis nei nustatyta jo turimų reikalavimus atitinkančių hektarų procentinė dalis ir jeigu ūkininkas pateikia teisių į išmokas iš nacionalinio arba regioninio rezervo paraišką, pagal to reglamento 30 straipsnio 7 dalies b punktą laikoma, kad tas ūkininkas patiria „konkrečių sunkumų“. Tokiu atveju tam ūkininkui pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 7 dalies b punktą skiriamas teisių į išmokas skaičius, atitinkantis bendro reikalavimus atitinkančių hektarų, kuriuos jis deklaravo 2015 m. paraiškoje pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalį, skaičiaus dalį.

Pirmoje pastraipoje nurodyta nustatyta procentinė dalis apskaičiuojama taip: bendras 2015 m. valstybėje narėje paskirstytų, pritaikius Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 3–7 dalyse nustatytus apribojimus, teisių į išmokas skaičius padalytas iš bendro 2015 m. pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalį valstybėje narėje deklaruotų reikalavimus atitinkančių hektarų skaičiaus.

▼B

Pirmoje pastraipoje nurodyta ūkininko turimų reikalavimus atitinkančių hektarų bendro skaičiaus dalis apskaičiuojama taip: pirmoje ir antroje pastraipoje nurodytos nustatytos procentinės dalies ir ūkininko teisių į išmokas dalies remiantis jo turimais reikalavimus atitinkančiais hektarais, deklaruotais 2015 m. pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalies a punktą, pusė skirtumo procentiniais punktais.

Apskaičiuodamos šios dalies pirmoje, antroje ir trečioje pastraipose nurodytą reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių, valstybės narės gali nuspręsti neatsižvelgti į plotus, kuriuos sudaro daugiamečiai pasėliai, daugiamečiai žolynai, esantys vietovėse, kuriose esama sudėtingų klimato sąlygų, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 24 straipsnio 6 dalyje, arba plotai, laikomi daugiamečiais žolynais pagal to reglamento 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 23 straipsnyje numatyta galimybe taikyti bazinės išmokos sistemą regionų lygmeniu pasinaudojusios valstybės narės šios dalies antroje pastraipoje nurodytą skaičiavimo metodą gali pagrįsti bendrais 2015 m. atitinkame regione paskirstytų teisių ir (arba) deklaruotų hektarų skaičiais.

Nustatant ribinę vertę pirmoje pastraipoje, neatsižvelgiama į žemę, kurią ūkininkas įsigijo arba išsinuomojo po 2011 m. spalio 19 d.

4 poskirsnis

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 21 straipsnio 3 dalį taikančios valstybės narės

32 straipsnis

Įgyvendinimas Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 21 straipsnio 3 dalį taikančiose valstybėse narėse

Jeigu šiame poskirsnyje nenumatyta kitaip, šio skirsnio nuostatos taikomos valstybėms narėms, taikančioms Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 21 straipsnio 3 dalį.

33 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 21 straipsnio 4 dalies taikymas

Nustatant, kurios teisės į išmokas nustoja galioti pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 21 straipsnio 4 dalį, pirmenybė teikiama toms teisėms į išmokas, kurių vertė mažiausia.

Jeigu teisės į išmokas yra tokios pat vertės, nuosavybės teise turimų teisių į išmokas skaičius ir nuomos pagrindais turimų teisių į išmokas skaičius mažinami tokiu pat santykiu.

Valstybės narės gali nuspręsti pirmą ir antrą pastraipas taikyti regionų lygmeniu.

▼B

34 straipsnis

Teisių į išmokas vertės nustatymas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 26 straipsnį valstybėse narėse, taikančiose to reglamento 21 straipsnio 3 dalį

Nustatydamos teisių į išmokas pradinę vieneto vertę, valstybės narės, taikančios Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 21 straipsnio 3 dalį, gali koreguoti 2014 m. išmokų sumą, kaip nurodyta to reglamento 26 straipsnio 5 dalyje, atimdamos (neatsižvelgiant į sumažinimo ar neskyrimo atvejus) sumą, kurią sudaro pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 21 straipsnio 4 dalį nustojusios galioti teisės į išmokas.

2 SKIRSNIS

Vienkartinės išmokos už plotus sistema

35 straipsnis

Reikalavimus atitinkantys hektarai vienkartinės išmokos už plotus sistemą taikančiose valstybėse narėse

Taikant vienkartinės išmokos už plotus sistemą, numatytą Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 III antraštinės dalies 1 skyriaus 4 skirsnyje, įskaitant visas Reglamente (ES) Nr. 1307/2013 pateiktas nuorodas į reikalavimus atitinkančius hektarus, deklaruojamus taikant tą sistemą, atsižvelgiama tik į tuos reikalavimus atitinkančius hektarus, kurie yra nustatyti, kaip apibrėžta Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 2 straipsnio 1 dalies antros pastraipos 23 punkto a papunktyje.

36 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 36 straipsnio 3 dalies taikymas

1. Diferencijuojant vienkartinę išmoką už plotus, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 36 straipsnio 3 dalyje, taikomos šios taisyklės:

a) nuoroda į specialiosios paramos priemones, numatytas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose, nedaro poveikio valstybių narių galimybei atsižvelgti tik į vieną arba kelias priemones, įgyvendintas pagal tas specialiosios paramos priemones;

b) valstybės narės remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais gali nuspręsti dėl paramos dydžio, į kurį reikia atsižvelgti atitinkamoje valstybėje narėje taikant vieną ar kelias sistemas pagal to reglamento 36 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą ir, atitinkamais atvejais, tos nuostatos trečią pastraipą. Tačiau atsižvelgiant į paramą, suteiktą 2014 m. pagal atitinkamą sistemą, suma, naudojama vienkartinei išmokai už plotus diferencijuoti, negali būti didesnė nei atitinkama suma, 2014 m. pagal tą sistemą skirta atskiram ūkininkui;

c) kai atsižvelgiama į paramą, suteiktą pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies c punktą ir 126, 127 bei 129 straipsnius, toks diferencijavimas turi nepažeisti tų sistemų atsietumo.

▼B

Tokiu diferencijavimu gali pasinaudoti ūkininkai, kurie 2014 m. gavo Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 36 straipsnio 3 dalies antroje, trečioje ar ketvirtoje pastraipoje nurodytą paramą. Suma už hektarą nustatoma kasmet vienkartinei išmokai už plotus, kurią gali gauti atskiras ūkininkas, diferencijuoti naudojamą sumą padalijant iš reikalavimus atitinkančių hektarų, kuriuos ūkininkas deklaravo pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą, skaičiaus.

2. Jeigu 2014 m. paramos suma pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 36 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodytas vieną ar kelias paramos sistemas yra mažesnė nei atitinkama suma ar sumos metais, einančiais prieš metus, kuriais būta *force majeure* arba išimtinių aplinkybių, valstybė narė atsižvelgia į paramą, pagal atitinkamą paramos sistemą suteiktą metais, einančiais prieš metus, kuriais būta *force majeure* arba išimtinių aplinkybių.

Valstybės narės gali nuspręsti pirmą pastraipą taikyti tik tais atvejais, kai su 2014 m. susijusios tiesioginės išmokos yra mažesnės nei tam tikra atitinkamų sumų, priklausančių metams, einantiems prieš metus, kuriais būta *force majeure* arba išimtinių aplinkybių, procentinė dalis. Ta procentinė dalis negali būti mažesnė kaip 85 %.

3. Valstybės narės gali nuspręsti, kad faktinio ar numatomo paveldėjimo atveju vienkartinės išmokos už plotus diferencijavimu gali pasinaudoti valdą paveldėjęs ūkininkas, jeigu jis atitinka vienkartinės išmokos už plotus sistemos reikalavimus.

37 straipsnis

Kanapių auginimas pagal vienkartinės išmokos už plotus sistemą

9 straipsnis *mutatis mutandis* taikomas vienkartinės išmokos už plotus sistemai.

3 SKYRIUS

ŽALINIMAS

1 SKIRSNIS

Lygiavertė praktika

38 straipsnis

Nacionalinėms ir regioninėms sertifikavimo sistemoms taikomi reikalavimai

1. Valstybės narės, kurios nusprendžia taikyti lygiavertę praktiką, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 43 straipsnio 3 dalies b punkte, paskiria vieną ar daugiau valstybinių arba privačių sertifikavimo

▼B

įstaigų, kurios patvirtina, kad ūkininkas savo valdoje laikosi to reglamento 43 straipsnio 3 dalyje numatytos praktikos.

2. Valstybinės arba privačios sertifikavimo įstaigos turi atitikti šias sąlygas:

a) turėti reikiamų ekspertų žinių, įrangą ir infrastruktūrą, kad galėtų atlikti sertifikavimo užduotis;

b) turėti pakankamai kvalifikuoto ir patirties turinčio personalo;

c) turi nešališkai atlikti sertifikavimo užduotis ir neturėti su sertifikavimo užduotimis susijusių interesų, kad būtų išvengta interesų konflikto.

Privačios sertifikavimo įstaigos turi būti žemės ūkio gamybos sektoriuje akredituotos pagal EN ISO/IEC 17021 standartą (Reikalavimai, keliami įstaigoms, atliekančioms auditą ir sertifikuojančioms vadybos sistemas) arba EN ISO/IEC 17065 standartą (Atitikties įvertinimas. Reikalavimai, keliami gaminių, procesų ir paslaugų sertifikavimo įstaigoms). Jas gali akredituoti tik nacionalinė akreditacijos įstaiga valstybėje narėje pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 765/2008 ([1]).

3. Valstybinės arba privačios sertifikavimo įstaigos paskyrimas panaikinamas, jei ji neatitinka 2 dalyje išdėstytų sąlygų.

39 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 28 straipsnio 6 dalyje nurodytos sumos apskaičiavimas

1. Jei kaip lygiavertę praktiką pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 43 straipsnio 3 dalies a punktą ūkininkai nusprendžia taikyti to reglamento IX priedo I skirsnio 3 bei 4 punktuose ir III skirsnio 7 punkte nurodytų rūšių praktiką ir bet kurią kitą lygiavertę praktiką, kuri vėliau įrašoma į tą priedą, dėl kurių reikia atlikti specialius skaičiavimus siekiant išvengti dvigubo finansavimo, valstybės narės iš kiekvienos žalinimo praktikos, kuriai pasirinktoji praktika yra lygiavertė, paramos sumos už hektarą, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 28 straipsnio 6 dalį, atima trečdalį vidutinės žalinimo išmokos už hektarą toje valstybėje narėje arba regione.

Vidutinė žalinimo išmoka už hektarą atitinkamoje valstybėje narėje arba regione apskaičiuojama pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 II priede nurodytų 2015–2019 m. nacionalinių viršutinių ribų vidurkio procentinę dalį, nurodytą to reglamento 47 straipsnio 1 dalyje, ir taip pat pagal reikalavimus atitinkančių hektarų, deklaruotų 2015 m. pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 33 arba 36 straipsnį, skaičių. Valstybės narės,

([1]) 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 (OL L 218, 2008 8 13, p. 30).

▼B

kurios nusprendžia šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytų rūšių praktiką taikyti jau 2015 m., gali 2015 m. deklaruotų reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių apytikriai nustatyti pagal deklaracijas, pateiktas 2014 m. pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 34 straipsnio 2 dalį.

2. Nukrypdamos nuo 1 dalies, valstybės narės, kurios nusprendžia taikyti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 43 straipsnio 9 dalies trečią pastraipą, gali nuspręsti išskaitymą, nurodytą šio straipsnio 1 dalyje, taikyti kiekvienu konkrečiu atveju: jis sudarytų vieną trečdalį konkrečiam ūkininkui mokamos vidutinės žalinimo išmokos už hektarą.

Vidutinė ūkininkui tenkanti žalinimo išmoka apskaičiuojama remiantis vidutine 2015–2019 m. individualia išmoka, kuri apskaičiuojama pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 43 straipsnio 9 dalies trečią ir ketvirtą pastraipas, ir reikalavimus atitinkančių hektarų, kuriuos ūkininkas 2015 m. deklaravo pagal to reglamento 33 straipsnį, skaičiumi.

2 SKIRSNIS

Pasėlių įvairinimas

40 straipsnis

Pasėliams įvairinti naudojamų skirtingų pasėlių dalių apskaičiavimas

1. Apskaičiuojant skirtingų pasėlių dalis, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 44 straipsnio 1 dalyje, laikotarpis, į kurį turi būti atsižvelgta, yra svarbiausia auginimo laikotarpio dalis, atsižvelgiant į konkrečios šalies tradicinę auginimo praktiką.

Valstybės narės laiku informuoja ūkininkus apie tą laikotarpį. Apskaičiuojant skirtingų pasėlių dalis, į kiekvieną valdos visos ariamosios žemės hektarą vienais paraiškų teikimo metais atsižvelgiama tik vieną kartą.

2. Apskaičiuojant skirtingų pasėlių dalis, į plotą, kurį užima pasėliai, gali būti įtraukti kraštovaizdžio elementai, kurie yra reikalavimus atitinkančio ploto dalis pagal Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 9 straipsnį.

3. Mišrių pasėlių plote, kuriame dviejų ar daugiau rūšių pasėliai vienu metu auginami atskirose eilėse, kiekvienos rūšies pasėlis laikomas atskiru pasėliu, jei jis užima bent 25 % to ploto. Plotas, kurį užima atskiri pasėliai, apskaičiuojamas mišrių pasėlių plotą padalijant iš pasėlių, užimančių bent 25 % to ploto, skaičiaus, neatsižvelgiant į faktinę pasėlių dalį tame plote.

Mišrių pasėlių plotas, kuriame auginamas pagrindinis pasėlis, į kurį įsėtas kitos rūšies pasėlis, laikomas tik pagrindiniu pasėliu užsėtu plotu.

▼B

Plotai, užsėti sėklų mišiniu, nepaisant to, kokių rūšių pasėliai sudaro mišinį, laikomi vienu pasėliu užsėtais plotais. Nepažeidžiant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 44 straipsnio 4 dalies d punkto, toks vienas pasėlis vadinamas mišriąja kultūra. Jeigu galima nustatyti, kad skirtingus sėklų mišinius sudarančios rūšys skiriasi viena nuo kitos, valstybės narės tuos skirtingus sėklų mišinius gali laikyti atskirais pasėliais, jeigu tie skirtingi sėklų mišiniai nenaudojami Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 44 straipsnio 4 dalies d punkte nurodytiems pasėliams.

3 SKIRSNIS

Daugiamečiai žolynai

41 straipsnis

Papildomų aplinkosaugos požiūriu pažeidžiamų daugiamečių žolynų, esančių už tinklo „Natura 2000“ vietovių ribų, nustatymas

Aplinkosaugos požiūriu pažeidžiami daugiamečiai žolynai, esantys už vietovių, kurioms taikoma Direktyva 92/43/EEB arba Direktyva 2009/147/EB, ribų, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 45 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, nustatomi remiantis vienu ar keliais iš šių kriterijų:

a) jie yra organiniai dirvožemiai, kuriuose yra daug organinės anglies, pavyzdžiui, durpynai ar šlapynės;

b) juose yra į Direktyvos 92/43/EEB I priedą įtrauktų arba pagal nacionalinės teisės aktus saugomų buveinių;

c) juose auga į Direktyvos 92/43/EEB II priedą įtrauktų arba pagal nacionalinės teisės aktus saugomų rūšių augalai;

d) jie yra labai svarbūs į Direktyvos 2009/147/EB I priedą įtrauktų rūšių laukiniams paukščiams;

e) jie yra labai svarbūs pagal Direktyvą 92/43/EEB arba nacionalinės teisės aktus saugomų rūšių laukiniams gyvūnams;

f) jie yra didelės gamtinės vertės daugiamečiai žolynai, kaip apibrėžta remiantis objektyviais kriterijais, kuriuos turi nustatyti valstybės narės;

g) jie yra dirvožemiai, kuriems itin gresia erozija;

h) jie yra pažeidžiamoje vietovėje, nustatytoje upių baseinų valdymo planuose pagal Direktyvą 2000/60/EB.

▼B

Valstybės narės gali nuspręsti kasmet nustatyti naujų vietovių ir laiku informuoja su tuo sprendimu susijusius ūkininkus.

42 straipsnis

Žemės pertvarkymas, jeigu nesilaikoma pareigos dėl aplinkosaugos požiūriu pažeidžiamų daugiamečių žolynų

Nepažeidžiant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/35/EB ([1]), jeigu ūkininkas pakeitė daugiamečio žolyno, kuriam taikoma Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 45 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nurodyta pareiga, paskirtį ar jį suarė, atitinkama valstybė narė nustato pareigą pertvarkyti tą plotą į daugiametį žolyną ir kiekvienu konkrečiu atveju gali paskelbti tikslius nurodymus, kurių turi laikytis atitinkamas ūkininkas, kaip ištaisyti aplinkai padarytą žalą, kad būtų atkurta buvusioji aplinkosaugos požiūriu pažeidžiamos vietovės būklė.

Nustačius, kad nesilaikoma pareigos, ūkininkas nedelsiant informuojamas apie pareigą pertvarkyti žemę į daugiametį žolyną ir apie datą, iki kada ta pareiga turi būti įvykdyta. Ta data turi būti ne vėlesnė kaip kitų metų bendrosios paraiškos pateikimo data, o Švedijoje ir Suomijoje – kitų metų birželio 30 d.

Nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies h punkto, į daugiametį žolyną pertvarkyta žemė daugiamečiu žolynu laikoma nuo pirmos pertvarkymo dienos ir jai taikoma Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 45 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nurodyta pareiga.

43 straipsnis

Santykinės daugiamečių žolynų dalies apskaičiavimas

1. Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 V antraštinėje dalyje nurodytoje smulkiųjų ūkininkų sistemoje dalyvaujančių ūkininkų deklaruoti plotai, taip pat valdos vienetai, kuriuose pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 ([2]) 11 straipsnį vykdoma ekologinė gamyba, neįtraukiami į Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 45 straipsnio 2 dalyje nurodytą daugiamečių žolynų plotų ir bendro žemės ūkio paskirties žemės ploto santykį ir referencinę santykinę dalį.

2. Apskaičiuojant daugiamečių žolynų plotus pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 45 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a punktą galima atimti 2012 m. ūkininkų kaip daugiametės ganyklos žemę deklaruotus plotus, kurie buvo paversti kitos paskirties žeme, neviršijant hektarų, kuriuos tie ūkininkai paskyrė daugiametėms ganykloms arba daugiamečiams žolynams po 2012 m. ir deklaravo 2015 m. nacionaliniu, regionų, paregionių ar valdos lygmeniu, skaičiaus, jeigu buvo laikomasi galiojančių daugiamečių ganyklų išlaikymo taisyklių, nustatytų Reglamento (EB) Nr. 73/2009 6 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 93 straipsnio 3 dalyje.

([1]) 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) (OL L 143, 2004 4 30, p. 56).

([2]) 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 (OL L 189, 2007 7 20, p. 1).

▼B

Apskaičiuojant po 2012 m. daugiametėms ganykloms arba daugiamečiams žolynams skirtų hektarų skaičių, nurodytą pirmoje pastraipoje, atsižvelgiama tik į tuos žemės ūkio paskirties žemės plote esančių daugiamečių ganyklų arba daugiamečių žolynų hektarus, kurie 2012, 2013 arba 2014 m. deklaruoti pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 34 straipsnio 2 dalį.

3. Valstybės narės patikslina referencinę santykinę dalį, jeigu nustato, kad santykinės dalies kitimui didelės įtakos turi visų pirma ploto, kuriame vykdoma ekologinė gamyba, pokyčiai arba smulkiųjų ūkininkų sistemos dalyvių skaičiaus kaita. Tokiomis aplinkybėmis valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie padarytus pakeitimus ir pateikia keitimo motyvus.

44 straipsnis

Santykinės daugiamečių žolynų dalies išlaikymas

1. Valstybės narės gali įpareigoti konkrečius ūkininkus nekeisti daugiamečių žolynų plotų paskirties prieš tai negavus atskiro leidimo. Apie tą pareigą ūkininkai informuojami nedelsiant ir bet kuriuo atveju iki tų metų, kuriais atitinkama valstybė narė tokią pareigą numato, lapkričio 15 d. Ta pareiga taikoma tik tiems ūkininkams, kuriems pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 III antraštinės dalies 3 skyrių tenka pareigos, susijusios su daugiamečių žolynų plotais, kuriems netaikoma Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 45 straipsnio 1 dalis.

Suteikiant leidimą galima taikyti objektyvius ir nediskriminacinius kriterijus, įskaitant aplinkosaugos kriterijus. Jeigu pirmoje pastraipoje nurodytas leidimas suteikiamas su sąlyga, kad daugiamečiam žolynui būtų skirtas kitas atitinkamo hektarų skaičiaus plotas, tas plotas, nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies h punkto, daugiamečiu žolynu laikomas nuo pirmos jo pavertimo daugiamečiu žolynu dienos. Tokie plotai nuo jų pavertimo daugiamečiu žolynu dienos bent penkerius metus iš eilės naudojami žolei ar kitokiems žoliniams pašarams auginti arba, jei taip nusprendžia valstybė narė, jeigu ūkininkai daugiamečiais žolynais paverčia plotus, kurie jau buvo naudojami žolei ir kitokiems žoliniams pašarams auginti, – likusį skaičių metų, kad susidarytų penkeri metai iš eilės.

2. Jeigu nustatoma, kad Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 45 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytas santykis sumažėjo daugiau kaip 5 %, palyginti su tame straipsnyje nurodyta referencine santykine dalimi, atitinkama valstybė narė numato pareigą pertvarkyti plotus į daugiamečius žolynus ir nustato taisykles, kad toliau nebūtų keičiama daugiamečių žolynų paskirtis.

Valstybės narės nustato ūkininkų, kurie privalo pertvarkyti žemę, grupę, sudarytą iš ūkininkų:

a) kuriems pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 III antraštinės dalies 3 skyrių tenka pareigos, susijusios su daugiamečių žolynų plotais, kuriems netaikoma to reglamento 45 straipsnio 1 dalis, ir

▼B

b) kurie, remiantis per ankstesnius dvejus kalendorinius metus, o 2015 m. – per ankstesnius trejus kalendorinius metus, pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnį arba Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnį pateiktomis paraiškomis, disponuoja žemės ūkio paskirties žemės plotais, kurie iš daugiamečių žolynų arba daugiametės ganyklos žemės buvo paversti kitos paskirties plotais.

Jeigu antros pastraipos b punkte nurodytas laikotarpis apima kalendorinius metus prieš 2015 m., į daugiamečius žolynus pertvarkyti privaloma ir tuos plotus, kurie kitos paskirties plotais buvo paversti iš daugiametės ganyklos žemės, kuriai buvo taikoma Reglamento (EB) Nr. 73/2009 6 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 93 straipsnio 3 dalyje nurodyta pareiga.

Nustatydamos, kurie ūkininkai turi pertvarkyti žemę į daugiamečius žolynus, valstybės narės pirmiausia įpareigoja ūkininkus, disponuojančius plotais, kurie iš daugiamečių žolynų ar daugiametės ganyklos žemės kitos paskirties plotais buvo paversti pažeidus, jeigu taikoma, leidimo reikalavimą, nurodytą šio straipsnio 1 dalyje arba Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 4 straipsnio 1 dalyje. Tokie ūkininkai pertvarko visą kitos paskirties plotu paverstą plotą.

3. Jeigu pritaikius 2 dalies ketvirtą pastraipą Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 45 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytas santykis nepadidėja virš 5 % ribos, valstybės narės numato, kad ūkininkai, disponuojantys plotais, kurie iš daugiamečių žolynų ar daugiametės ganyklos žemės kitos paskirties plotais buvo paversti šio straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punkte nurodytais laikotarpiais, į daugiametį žolyną pertvarkytų procentinę to kitos paskirties plotu paversto ploto dalį arba daugiamečiam žolynui skirtų kitą tą procentinę dalį atitinkantį plotą. Minėta procentinė dalis apskaičiuojama pagal šio straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punkte nurodytais laikotarpiais ūkininko kitos paskirties plotu paverstą plotą ir plotą, kurio reikia, kad Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 45 straipsnio 2 dalyje nurodytas santykis padidėtų virš 5 % ribos.

Valstybės narės, apskaičiuodamos pirmoje pastraipoje nurodytą procentinę dalį, gali į ūkininko kitos paskirties plotu paverstą plotą neįtraukti tų plotų, kurie daugiamečiais žolynais pavirto po 2015 m. gruodžio 31 d., su sąlyga, kad jos atlieka administracines kryžmines patikras, kasmet geoerdvinėje paraiškoje deklaruojamus daugiamečius žolynus erdviniu atžvilgiu sugretindamos su 2015 m. kaip daugiametės ganyklos žemė deklaruotu ir sklypų identifikavimo sistemoje registruotu plotu, ir jeigu tie plotai daugiamečiams žolynams nebuvo skirti vykdant pareigą pertvarkyti žemę į daugiametį žolyną arba daugiamečiam žolynui skirti tam tikrą plotą pagal 2 arba šią dalį. Tačiau jeigu dėl neįtrauktų plotų negalima padidinti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 45 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto santykio virš 5 % ribos, valstybės narės tuos plotus įtraukia.

▼B

Apskaičiuojant pirmoje pastraipoje nurodytą procentinę dalį, į ūkininko kitos paskirties plotu paverstą plotą neįskaičiuojami daugiamečių žolynų plotai ar daugiametės ganyklos žemė, kuriuos ūkininkai įrengė laikydamiesi įsipareigojimų pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 ([1]) ir Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013.

Ūkininkai apie individualią pareigą pertvarkyti žemę į daugiamečius žolynus ir apie taisykles, kuriomis siekiama, kad toliau nebūtų keičiama daugiamečių žolynų paskirtis, informuojami nedelsiant ir bet kuriuo atveju iki tų metų, kuriais nustatytas sumažėjimas daugiau kaip 5 %, gruodžio 31 d. Pareiga pertvarkyti žemę į daugiamečius žolynus turi būti įvykdyta iki kitų metų bendrosios paraiškos pateikimo dienos, o Švedijoje ir Suomijoje – kitų metų birželio 30 d.

Nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies h punkto, į daugiamečius žolynus pertvarkyti plotai arba jiems paskirti plotai laikomi daugiamečiais žolynais nuo pirmos jų pertvarkymo arba paskyrimo dienos. Tie plotai nuo jų pavertimo daugiamečiu žolynu dienos bent penkerius metus iš eilės naudojami žolei ar kitokiems žoliniams pašarams auginti arba, jei taip nusprendžia valstybė narė, jeigu ūkininkai daugiamečiais žolynais paverčia plotus, kurie jau buvo naudojami žolei ir kitokiems žoliniams pašarams auginti, – likusį skaičių metų, kad susidarytų penkeri metai iš eilės.

4 SKIRSNIS

Ekologiniu požiūriu svarbios vietovės

45 straipsnis

Papildomi su ekologiniu požiūriu svarbių vietovių rūšimis susiję kriterijai

1. Norint Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje išvardytas vietovių rūšis priskirti ekologiniu požiūriu svarbioms vietovėms, taikomos šio straipsnio 2–11 dalys.

2. Pūdymui paliktoje žemėje nevykdoma jokia žemės ūkio gamyba. Nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies h punkto, ekologiniu požiūriu svarbios vietovės kriterijus atitinkanti daugiau kaip penkerius metus pūdymui palikta žemė išlieka ariamoji žemė.

3. Žemės pylimai – pagal 7 GAAB, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 II priede, saugomi ir kitokie žemės pylimai. Valstybės narės gali nuspręsti ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis laikyti tik pagal 7 GAAB saugomus žemės pylimus. Valstybės narės, nusprendusios ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis laikyti ir kitokius žemės pylimus, nustato tiems pylimams taikomus kriterijus, įskaitant mažiausią aukštį, grindžiamą nacionalinėmis ar regionų ypatybėmis.

4. Kraštovaizdžio elementai turi priklausyti ūkininkui; tai pagal 7 GAAB, 2 VR arba 3 VR, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 II priede, saugomi ir šie elementai:

a) gyvatvorės arba medžių juostos, kurių plotis yra ne daugiau kaip 10 metrai;

([1]) 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai (OL L 277, 2005 10 21, p. 1).

▼B

b) pavieniai medžiai, kurių vainiko skersmuo yra ne mažesnis kaip 4 metrai;

c) medžių, kurių vainiko skersmuo yra ne mažesnis kaip 4 metrai, eilė. Atstumas tarp vainikų turi neviršyti 5 metrų;

d) medžių grupė, kurioje jų vainikai persidengę, ir laukuose augantys atžalynai; abiem atvejais jie turi užimti ne didesnį kaip 0,3 ha plotą;

e) 1–20 metrų pločio lauko paribiai, kuriuose nevykdoma jokia žemės ūkio gamyba;

f) iki 0,1 ha ploto tvenkiniai. Iš betono arba plastiko padaryti rezervuarai nelaikomi ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis;

g) grioviai, kurių plotis iki 6 metrų, įskaitant atvirus vandentakius, skirtus drėkinimo ar drenažo reikmėms. Kanalai betoninėmis sienomis nelaikomi ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis;

h) tradicinės akmeninės tvoros.

Valstybės narės tinkamai pagrįstais atvejais gali nuspręsti kraštovaizdžio elementų rinkinį sudaryti tik iš tų elementų, kurie saugomi pagal 7 GAAB, 2 VR arba 3 VR, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 II priede, ir (arba) vieno ar kelių elementų, pateiktų pirmos pastraipos a–h punktuose.

Taikydamos pirmos pastraipos b ir c punktus, valstybės narės gali įtraukti ir medžius, kurių vainiko skersmuo nesiekia 4 metrų, jei jos mano, kad jie yra vertingi kraštovaizdžio elementai.

Taikydamos pirmos pastraipos e punktą valstybės narės gali nustatyti mažesnį didžiausią plotį.

Taikydamos pirmos pastraipos f punktą valstybės narės gali nustatyti mažiausią tvenkinių dydį ir nuspręsti į tvenkinio dydį įtraukti iki 10 metrų pločio pakrantės augmenijos juostą Siekdamos užtikrinti, kad tvenkiniai turėtų gamtinės vertės, jos gali nustatyti kriterijus, atsižvelgdamos į natūralių tvenkinių reikšmę buveinių ir rūšių išsaugojimui.

Taikydamos pirmos pastraipos h punktą, valstybės narės nustato nacionalinėmis ar regionų ypatybėmis pagrįstus minimaliuosius kriterijus, įskaitant aukščio ir pločio matmenų ribas.

5. Apsauginės juostos apima apsauginės juostas palei vandentakius, kaip reikalaujama pagal 1 GAAB, 1 VR arba 10 VR, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 II priede, ir kitas apsauginių juostų rūšis. Kitų apsauginių juostų mažiausią plotį nustato valstybės narės, bet jis turi būti ne mažesnis kaip 1 metras. Juostos turi būti išsidėsčiusios ant ariamosios žemės arba šalia jos taip, kad jų ilgoji kraštinė būtų lygiagreti vandentakiui ar vandens telkiniui. Palei vandentakius esančiose apsauginėse juostose ne plačiau kaip 10 metrų gali augti pakrančių augmenija. Apsauginėse juostose negali būti vykdoma jokia žemės

▼B

ūkio gamyba. Nukrypdamos nuo šio reikalavimo valstybės narės gali leisti apsauginėse juostose ganyti gyvulius arba jas šienauti, tačiau apsauginė juosta turi išlikti aiškiai atskiriama nuo greta esančios žemės ūkio paskirties žemės.

6. Žemės ūkio ir miškininkystės sistemų hektarai turi būti ariamoji žemė, atitinkanti bazinės išmokos sistemos arba vienkartinės išmokos už plotus sistemos, nurodytos Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 III antraštinės dalies 1 skyriuje, reikalavimus, ir atitikti sąlygas, kuriomis buvo arba yra teikiama parama pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 44 straipsnį arba Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 23 straipsnį.

7. Valstybės narės gali nuspręsti prie miško pakraščių esančiose reikalavimus atitinkančių hektarų juostose leisti vykdyti žemės ūkio gamybą arba nustatyti reikalavimą, kad jose negalima vykdyti žemės ūkio gamybos, arba numatyti ūkininkams abi galimybes. Jeigu valstybės narės nusprendžia neleisti tose juostose vykdyti žemės ūkio gamybos, nukrypdamos nuo šio reikalavimo, jos gali leisti jose ganyti gyvulius arba jas šienauti, su sąlyga, kad juosta išliktų aiškiai atskiriama nuo greta esančios žemės ūkio paskirties žemės. Mažiausią tų juostų plotį nustato valstybės narės, bet jis turi būti ne mažesnis kaip 1 metras. Didžiausias jų plotis – 10 metrų.

8. Valstybės narės pateikia sąrašą rūšių, kurios gali būti naudojamos vietovėms apželdinti trumpos rotacijos želdiniais nenaudojant mineralinių trąšų ir (arba) augalų apsaugos produktų; savo sąrašą valstybės narės sudaro remdamosi pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 2 dalies c punktą nustatytu sąrašu, iš jo pasirinkdamos rūšis, kurios yra tinkamiausios ekologiniu atžvilgiu, taigi nesirinkdamos akivaizdžiai nevietinių rūšių. Valstybės narės, atsižvelgdamos į ekologiniu požiūriu svarbių vietovių nustatymo tikslą, visų pirma į tikslą saugoti ir didinti biologinę įvairovę, taip pat nustato mineralinių trąšų ir augalų apsaugos produktų naudojimo reikalavimus.

9. Tarpinių pasėlių arba žaliosios dangos plotai apima tokius plotus, įveistus pagal 1 VR reikalavimus, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 II priede, taip pat kitus tarpinių pasėlių arba žaliosios dangos plotus, su sąlyga, kad jie įveisti pasėjant pasėlių rūšių sėklų mišinį arba į pagrindinį pasėlį įsėjant žolę. Valstybės narės sudaro naudotinų pasėlių rūšių mišinių sąrašą, nustato tarpinių pasėlių ar žaliosios dangos sėjos laikotarpį ir gali nustatyti papildomas sąlygas, visų pirma susijusias su gamybos metodais. Laikotarpis, kurį nustato valstybės narės, turi baigtis iki spalio 1 d.

Tarpinių pasėlių arba žaliosios dangos plotai neapima plotų, apsėtų žieminiais pasėliais, kurie sėjami rudenį paprastai derliaus arba ganymo tikslu. Jie taip pat neapima vietovių, kuriose vykdoma lygiavertė praktika, nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 IX priedo I dalies 3 ir 4 punktuose ir įgyvendinama prisiimant to reglamento 43 straipsnio 3 dalies a punkte minimus įsipareigojimus.

10. Azotą fiksuojančių pasėlių plotuose ūkininkai gali auginti tuos azotą fiksuojančius pasėlius, kurie yra įtraukti į valstybės narės nustatytą sąrašą. Tą sąrašą sudaro azotą fiksuojantys pasėliai, kuriuos valstybė narės laiko padedančiais siekti biologinės įvairovės didinimo tikslo. Tokie pasėliai turi augti augimo sezonu. Valstybės narės nustato taisykles, kur gali būti auginami azotą fiksuojantys pasėliai, kad tas plotas

▼B

būtų laikomas ekologiniu požiūriu svarbia vietove. Tose taisyklėse atsižvelgiama į tai, kad turi būti įgyvendinti Direktyvos 91/676/EEB ir Direktyvos 2000/60/EB tikslai, nes dėl azotą fiksuojančių pasėlių rudenį gali padidėti azoto išplovimo grėsmė. Valstybės narės gali nustatyti papildomas sąlygas, visų pirma susijusias su gamybos metodais.

Azotą fiksuojančių pasėlių plotai neapima vietovių, kuriose laikomasi lygiavertės praktikos, nurodytos Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 IX priedo I dalies 3 ir 4 punktuose ir įgyvendinamos prisiimant to reglamento 43 straipsnio 3 dalies a punkte minimus įsipareigojimus.

11. Ūkininkas, užtikrindamas atitiktį ekologiniu požiūriu svarbios vietovės turėjimo reikalavimui, tais pačiais paraiškų teikimo metais tą pačią vietovę arba kraštovaizdžio elementą gali deklaruoti tik vieną kartą.

46 straipsnis

Ekologiniu požiūriu svarbių vietovių nustatymo regionų lygmeniu taisyklės

1. Valstybės narės, pasirinkusios ekologiniu požiūriu svarbių vietovių nustatymo reikalavimą vykdyti regionų lygmeniu, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 5 dalyje, taikydamos tą straipsnį apibrėžia regionus. Apibrėžiamus regionus turi sudaryti viena homogeniška geografinė vietovė, kuriai būdingos panašios žemės ūkio ir aplinkos sąlygos. Čia homogeniškumas suprantamas kaip dirvožemio tipo, aukščio virš jūros lygio ir regione esančių gamtinių bei pusiau gamtinių vietovių homogeniškumas.

2. Apibrėžtuose regionuose valstybės narės nustato vietoves, kuriose turi būti įgyvendinta iki pusės procentinių punktų ekologiniu požiūriu svarbios vietovės nustatymo reikalavimo.

3. Valstybės narės nustato konkrečias su apibrėžtomis vietovėmis susijusias dalyvaujančių ūkininkų arba ūkininkų grupių pareigas. Nustatant pareigas užtikrinama, kad greta esančios ekologiniu požiūriu svarbios vietovės sudarytų vientisą struktūrą. Viena iš dalyvaujančių ūkininkų arba ūkininkų grupių pareigų turi būti reikalavimas, kad bent 50 % kiekvieno dalyvaujančio ūkininko ploto, kuriam taikoma Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 1 dalyje nustatyta pareiga, būtų jų valdose tame regione ir atitiktų to reglamento 46 straipsnio 2 dalies antros pastraipos nuostatas.

4. Nustatant dalyvaujančių ūkininkų arba ūkininkų grupių pareigas užtikrinama, kad 3 dalyje minimos greta esančios ekologiniu požiūriu svarbios vietovės būtų sudarytos iš vienos ar daugiau vietovių, nurodytų Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a, c, d ir h punktuose.

5. Nustatydamos vietoves ir pareigas, kaip nurodyta atitinkamai 2 ir 3 dalyse, valstybės narės atsižvelgia į esamas nacionalines arba regionines biologinės įvairovės apsaugos ir (arba) klimato kaitos švelninimo bei prisitaikymo prie jos strategijas, upių baseinų valdymo planus arba

▼B

poreikį užtikrinti Direktyvos 92/43/EEB 10 straipsnyje nurodyto „Natura 2000“ tinklo ekologinę darną arba prisidėti prie Žaliosios infrastruktūros strategijos įgyvendinimo.

6. Prieš nustatydamos ūkininkų pareigas, valstybės narės konsultuojasi su atitinkamais ūkininkais arba ūkininkų grupėmis ir kitomis susijusiomis suinteresuotosiomis šalimis. Po tokių konsultacijų valstybės narės sudaro išsamų regioninio įgyvendinimo planą ir konsultacijose dalyvavusias suinteresuotąsias šalis, su tuo planu susijusius ūkininkus ar ūkininkų grupes informuoja apie tą planą, visų pirma, apie vietovių nustatymą ir dalyvaujančių ūkininkų ar ūkininkų grupių pareigas, o svarbiausia – kokią tikslią vietovės procentinę dalį kiekvienas ūkininkas turės turėti savo valdoje. Valstybės narės tokią informaciją ūkininkams pateikia iki metų, einančių prieš tuos metus, kuriais ekologiniu požiūriu svarbios vietovės nustatymo reikalavimas bus įgyvendinamas regionų lygmeniu, birželio 30 d. arba pirmaisiais šio reglamento taikymo metais, palikdamos pakankamai laiko ūkininkui pateikti atitinkamą paraišką.

Nekeisdamos Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 43 straipsnio 9 dalyje ūkininkams numatytų išmokų, valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatyta ūkininkų savitarpio finansinės kompensacijos ir administracinių nuobaudų tvarka, taikoma, jei būtų nesilaikoma greta esančioms ekologiniu požiūriu svarbioms vietovėms taikomų reikalavimų.

47 straipsnis

Bendro įgyvendinimo taisyklės ir kriterijai, kuriuos turi atitikti valdos, kad būtų laikomos esančiomis greta

1. Valstybės narės, kurios nusprendžia leisti ekologiniu požiūriu svarbios vietovės turėjimo pareigą vykdyti bendrai, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 6 dalyje, pasinaudodamos bet kuriuo iš toliau pateiktų kriterijų, nustato kriterijus, kuriuos turi atitikti valdos, kad būtų laikomos esančiomis greta:

a) jos turi priklausyti ūkininkams, kurių 80 % valdos yra toje pačioje savivaldybėje;

b) jos turi priklausyti ūkininkams, kurių 80 % valdos yra vietovėje, kurios spindulį (ne didesnį nei 15 km) turi nustatyti valstybės narės.

2. Valstybės narės, kurios nusprendžia nustatyti vietoves, kuriose leidžiama bendrai vykdyti reikalavimus, ir pasirenka nustatyti dalyvaujančių ūkininkų ar ūkininkų grupių pareigas, turi atsižvelgti į nacionalines arba regionines biologinės įvairovės apsaugos ir (arba) klimato kaitos švelninimo bei prisitaikymo prie jos strategijas, upių baseinų valdymo planus arba poreikius, nustatytus siekiant užtikrinti Direktyvos 92/43/EEB 10 straipsnyje nurodyto „Natura 2000“ tinklo ekologinę darną arba prisidėti prie žaliosios infrastruktūros plėtros.

3. 2 dalyje nurodytos dalyvaujančių ūkininkų arba ūkininkų grupių pareigos apima sąlygą, kad greta esančios ekologiniu požiūriu svarbios vietovės turi būti sudarytos iš vienos ar daugiau vietovių, nurodytų Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a, c, d ir h punktuose.

▼B

4. Pareigą bendrai vykdantys ūkininkai sudaro rašytinį susitarimą, kuriame išsamiai nustato finansinės kompensacijos ir administracinių nuobaudų vidaus taisykles, taikytinas, jei nesilaikoma reikalavimų dėl bendros ekologiniu požiūriu svarbios vietovės.

48 straipsnis

Miško ir žemės ūkio paskirties žemės santykio nustatymas

1. Valstybės narės, nusprendusios įgyvendinti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 7 dalį, remdamosi Eurostato duomenimis, nustato, kokią bendro žemės paviršiaus ploto, nurodyto tos dalies pirmoje pastraipoje, procentinę dalį sudaro miškai. Apskaičiuojant miško duomenis, remiamasi Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijos taikoma apibrėžtimi ir neįskaičiuojama kita miškinga žemė. Į bendrą žemės paviršiaus plotą neįskaičiuojamas vidaus vandens telkinių, įskaitant upes ir ežerus, plotas.

2. Miško ir žemės ūkio paskirties žemės santykis, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 7 dalyje, apskaičiuojamas naudojant Eurostato duomenis. Jei Eurostatas neturi tinkamo mastelio duomenų apie mišku padengtą žemę ir žemės ūkio paskirties žemę, kad būtų galima apskaičiuoti miško procentinę dalį vietovės lygmeniu, atitinkančiu LAU2 lygmenį, arba aiškiai apibrėžtos vietos vieneto, apimančio vieną aiškią gretimą geografinę vietovę, kuriai būdingos panašios žemės ūkio sąlygos, lygmeniu, galima naudoti kitų šaltinių duomenis.

Valstybės narės turi įrodyti, kad jos naudojosi naujausiais ir nuosekliais mišku padengtos žemės ir žemės ūkio paskirties žemės ploto duomenimis, kuo labiau atspindinčiais faktinę padėtį.

3. 1 ir 2 dalyse nurodyti duomenys ir skaičiavimai galioja trejus metus. Pasibaigus šiam laikotarpiui, tos valstybės narės, kurios nusprendžia toliau taikyti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 7 dalyje numatytą išimtį ir atnaujinti tą trejų metų laikotarpį, naudodamos naujausius turimus duomenis perskaičiuoja santykius taip, kaip nustatyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

Jei administracinių ribų pakeitimas turi poveikio 2 dalyje nurodytam santykiui, duomenys ir skaičiavimai įvertinami iš naujo, ir jei išimties taikymo sąlygos yra pasikeitusios, apie tai pranešama Komisijai.

4 SKYRIUS

IŠMOKA JAUNIESIEMS ŪKININKAMS

49 straipsnis

Juridinių asmenų galimybės pasinaudoti išmoka jauniesiems ūkininkams

1. Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 50 straipsnio 1 dalyje nurodyta metinė išmoka jauniesiems ūkininkams juridiniam asmeniui skiriama nepriklausomai nuo jo teisinės formos, jei laikomasi šių sąlygų:

▼B

a) juridinis asmuo turi teisę gauti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 III antraštinės dalies 1 skyriuje nurodytą išmoką pagal bazinės išmokos sistemą arba vienkartinės išmokos už plotus sistemą ir paprašė leisti pasinaudoti teisėmis į išmokas arba deklaravo reikalavimus atitinkančius hektarus, kaip nurodyta to reglamento 50 straipsnio 4 dalyje;

b) jaunasis ūkininkas, apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 50 straipsnio 2 dalyje, pirmais metais, kuriais juridinis asmuo teikia paraišką skirti išmoką pagal jaunųjų ūkininkų sistemą, veiksmingai ilgą laiką kontroliuoja juridinį asmenį – priima su valdymu, nauda ir finansine rizika susijusius sprendimus. Jei juridinio asmens kapitalą valdo arba juridiniam asmeniui vadovauja keli fiziniai asmenys, įskaitant asmenį (-is), kuris (-ie) nėra jaunasis (-ieji) ūkininkas (-ai), jaunasis ūkininkas turi būti pajėgus vykdyti nurodytą veiksmingą ilgalaikę kontrolę vienas arba kartu su kitais ūkininkais;

c) bent vienas iš jaunųjų ūkininkų, atitinkančių b punkte nustatytą sąlygą, atitinka valstybių narių pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 50 straipsnio 3 dalį nustatytus atitikties reikalavimams kriterijus (jei jie buvo nustatyti), nebent valstybės narės nuspręstų, kad tie kriterijai taikomi visiems tiems jauniesiems ūkininkams.

Jei juridinį asmenį vienas arba kartu su kitais kontroliuoja kitas juridinis asmuo, pirmos pastraipos b punkte nustatyta sąlyga taikoma bet kuriam fiziniam asmeniui, kontroliuojančiam tą kitą juridinį asmenį.

2. Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 50 straipsnio 1 dalyje nurodyta išmoka nebeskiriama, jeigu visi jaunieji ūkininkai, atitinkantys 1 dalies pirmos pastraipos b punkte ir, atitinkamais atvejais, 1 dalies pirmos pastraipos c punkte nustatytus kriterijus, liovėsi kontroliuoti juridinį asmenį.

3. Šiame straipsnyje:

a) bet kokia Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 50 straipsnio 4–10 dalyse pateikiama nuoroda į ūkininką laikoma nuoroda į šiame straipsnyje nurodytą juridinį asmenį;

b) Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 50 straipsnio 2 dalies a punkte pateikiama nuoroda į pirmąją pagal bazinės išmokos sistemą arba vienkartinės išmokos už plotus sistemą teikiamą paraišką laikoma nuoroda į juridinio asmens pirmąją paraišką skirti išmoką pagal jaunųjų ūkininkų sistemą;

c) nepažeidžiant šio straipsnio 4 dalies, Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 50 straipsnio 5 dalies antro sakinio nuoroda į įsikūrimą laikoma nuoroda į juridinį asmenį pagal šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktą kontroliuojančių jaunųjų ūkininkų įsikūrimą.

4. Jeigu 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodyti keli jaunieji ūkininkai juridinį asmenį pradėjo kontroliuoti skirtingu metu, Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 50 straipsnio 5 dalies antrame sakinyje nurodytu įsikūrimu laikomas anksčiausias kontrolės įgijimas.

▼B

50 straipsnis

Fizinių asmenų grupės galimybės pasinaudoti išmoka jauniesiems ūkininkams

49 straipsnis *mutatis mutandis* taikomas fizinių asmenų grupei, nurodytai Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies a punkte, kurios visi nariai atitinka šio reglamento 49 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytus reikalavimus.

5 SKYRIUS

SUSIETOJI PARAMA

1 SKIRSNIS

Savanoriška susietoji parama

51 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame skirsnyje susietosios paramos priemonės – Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 1 dalyje nurodytos savanoriškos susietosios paramos priemonės.

52 straipsnis

Bendrieji principai

1. Valstybės narės nustato Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 3 dalyje nurodytus regionus, remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, kaip antai, agronominiais ir socialiniais bei ekonominiais ypatumais, regioniniu žemės ūkio potencialu arba institucine ar administracine struktūra. Tokie regionai gali skirtis nuo regionų, nustatytų pagal kitas Reglamente (ES) Nr. 1307/2013 numatytas paramos sistemas.

2. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 3 dalį nustatydamos konkrečius ūkininkavimo būdus arba konkrečius žemės ūkio sektorius, valstybės narės visų pirma atsižvelgia į atitinkamas konkretaus regiono arba sektoriaus gamybos struktūras ir sąlygas.

3. Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 3 dalį, konkretūs ūkininkavimo būdai arba konkretūs žemės ūkio sektoriai laikomi patiriančiais sunkumų, jei kyla rizika, kad gamyba juose gali būti nutraukta arba sumažėti dėl, *inter alia*, menko vykdomos veiklos pelningumo, ir jei tai daro neigiamą poveikį atitinkamo regiono arba sektoriaus ekonominei, socialinei ir aplinkosaugos pusiausvyrai.

53 straipsnis

Paramos teikimo sąlygos

1. Remdamosi Reglamente (ES) Nr. 1307/2013 nustatyta sistema ir šiame reglamente išdėstytomis sąlygomis, valstybės narės nustato atitikties susietosios paramos priemonių reikalavimams kriterijus.

▼B

2. Valstybės narės regiono arba sektoriaus lygmeniu nustato Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 6 dalyje nurodytus plotus ir derlių bei gyvulių skaičių. Nurodomas regione arba sektoriuje, kuriam teikiama parama, per bent vienus iš penkerių metų, einančių prieš to reglamento 53 straipsnio 1 dalyje nurodyto sprendimo priėmimo metus, turėtas didžiausias derlius, dirbamas plotas arba gyvulių skaičius.

Metinė išmoka nurodoma kaip paramos už vienetą suma. Ją sudaro sumos, nustatytos priemonei, apie kurią pranešta pagal šio reglamento I priedo 3 punkto i papunktį, finansuoti, ir ploto ar gyvulių, už kuriuos tais metais gali būti skiriama parama, skaičiaus arba ploto ar gyvulių skaičiaus, nustatyto kaip nurodyta šios dalies pirmoje pastraipoje, santykis.

3. Jeigu susietosios paramos priemonė susijusi su aliejinių kultūrų sėklomis, nurodytomis pagal GATT sudaryto Europos ekonominės bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų susitarimo memorandumo dėl aliejinių kultūrų sėklų priede, bendras didžiausias plotas, už kurį turi būti skiriama parama ir apie kurį pranešė valstybės narės, turi neviršyti didžiausio visos Sąjungos ploto, kad būtų užtikrinta, jog Sąjunga laikosi savo tarptautinių įsipareigojimų.

Jei viršijamas pirmoje pastraipoje nurodytas didžiausias plotas, atitinkamos valstybės narės patikslina plotą, apie kurį pranešė, taikydamos sumažinimo koeficientą, kuris apskaičiuojamas kaip didžiausio ploto ir bendro ploto, apie kurį pranešta siekiant gauti su pirmoje pastraipoje nurodytų aliejinių kultūrų sėklomis susijusią paramą, santykis.

Komisija nustato antroje pastraipoje nurodytą koeficientą įgyvendinimo aktuose, kuriuos ji priima netaikydama Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 71 straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytos procedūros.

4. Jeigu susietosios paramos priemonė susijusi su galvijais ir (arba) avimis ir ožkomis, valstybės narės nustato paramos skyrimo sąlygą – reikalavimą identifikuoti ir registruoti gyvulius, kaip nustatyta atitinkamai Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1760/2000 ([1]) arba Tarybos reglamente (EB) Nr. 21/2004 ([2]).

▼M1

Tačiau, nepažeidžiant kitų paramos skyrimo sąlygų, gyvulys taip pat laikomas atitinkančiu paramos skyrimo reikalavimus, jeigu pirmoje pastraipoje nurodyti identifikavimo ir registravimo reikalavimai įvykdomi iki datos, kurią turi nustatyti valstybė narė ir kuri turi būti ne vėlesnė kaip:

([1]) 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklinimą ir panaikinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97 (OL L 204, 2000 8 11, p. 1).

([2]) 2003 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 21/2004, nustatantis avių ir ožkų identifikavimo bei registravimo sistemą ir iš dalies pakeičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 bei Direktyvas 92/102/EEB ir 64/432/EEB (OL L 5, 2004 1 9, p. 8).

▼M1

a) pirmoji gyvulio laikymo laikotarpio diena, jeigu taikomas gyvulio laikymo laikotarpis;

b) data, parinkta remiantis objektyviais kriterijais ir suderinta su atitinkama priemone, apie kurią pranešta pagal I priedą, jeigu gyvulio laikymo laikotarpis netaikomas.

Antroje pastraipoje nurodytas datas valstybės narės Komisijai praneša iki 2015 m. rugsėjo 15 d.

▼B

5. Valstybės narės negali teikti su plotu susijusios susietosios paramos už plotus, kurie nėra reikalavimus atitinkantys plotai, apibrėžti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 32 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse. Jeigu valstybės narės teikia susietąją paramą už kanapes, taikoma Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 32 straipsnio 6 dalyje ir šio reglamento 9 straipsnyje nurodyta sąlyga.

54 straipsnis

Paramos suderinamumas ir sumavimas

1. Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 8 dalį, Reglamente (ES) Nr. 1305/2013 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1308/2013 ([1]) nustatytos priemonės laikomos kitomis Sąjungos priemonėmis ir politikos sritimis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad:

a) susietosios paramos priemonės būtų suderintos su kitomis Sąjungos priemonėmis ir politikos sritimis;

b) skirtingos susietosios paramos priemonės būtų suderintos tarpusavyje;

c) susietosios paramos priemonės būtų suderintos su valstybės pagalbos lėšomis finansuojamomis priemonėmis.

Valstybės narės užtikrina, kad susietosios paramos priemonės netrukdytų tinkamai taikyti pirmoje pastraipoje minimų kitų priemonių.

3. Jeigu parama, teikiama pagal tam tikrą susietosios paramos priemonę, gali būti suteikta ir pagal kitą susietosios paramos priemonę arba pagal priemonę, įgyvendinamą pagal kitas Sąjungos priemones ir politikos sritis, valstybės narės užtikrina, kad paramą, kuria siekiama Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 5 dalyje nurodyto tikslo, atitinkamas ūkininkas gautų tik pagal vieną iš šių priemonių.

55 straipsnis

Komisijos taikomi patvirtinimo kriterijai

1. Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 55 straipsnio 1 dalies a punktą laikoma, kad esama pasirinkimo galimybių stygiaus, jei:

a) regione ar sektoriuje, kuriam teikiama parama, neįmanoma vykdyti kitos gamybos nei ta, kuriai taikoma susietosios paramos priemonė, arba jei norint tęsti tokią gamybą reikia atlikti didelių gamybos struktūrų pakeitimų, arba

([1]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/01 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, p. 671).

▼B

b) perėjimo prie kitos gamybos galimybės yra labai ribotos dėl to, jog nėra tokiai gamybai pritaikytos žemės arba infrastruktūros, jei dėl to labai sumažėjo valdų skaičius arba investicijos, reikalingos pakeitus veiklos pobūdį, arba dėl panašių priežasčių.

2. Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 55 straipsnio 1 dalies b punktą būtina užtikrinti nuolatinį tiekimą vietos gamybos pramonei, kai gamybos sustabdymas arba sumažinimas regione arba sektoriuje, kuriam teikiama parama, galėtų turėti neigiamų padarinių tolesnės gamybos grandies įmonių, labai priklausančių nuo tos gamybos (pvz., žaliavų perdirbėjų, skerdyklų arba maisto pramonės įmonių), veiklai ir susijusiam ekonominiam gyvybingumui arba užimtumui. Tokios tolesnės gamybos grandies įmonės turi būti įsikūrusios atitinkamame regione arba jų veiklos tęstinumas turi būti labai priklausomas nuo to sektoriaus.

3. Taikant Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 55 straipsnio 1 dalies c punktą nuolatiniais susijusios rinkos sutrikimais laikomi atvejai, kai regiono arba sektoriaus, kuriam teikiama parama, ūkininkai patiria ekonominių nuostolių, visų pirma dėl taršos, užteršimo arba aplinkos kokybės pablogėjimo, kurie yra susiję su konkrečiu ribotos geografinės aprėpties įvykiu.

4. Vertindama susietosios paramos dydį pagal priemones, apie kurias praneša valstybė narė ir kurias reikia patvirtinti, Komisija atsižvelgia į susietųjų tiesioginių išmokų, skirtų ne mažiau kaip per vienus ataskaitinio 2010–2014 m. laikotarpio metus, dydį, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 53 straipsnio 4 dalyje.

2 SKIRSNIS

Specialioji išmoka už medvilnę

56 straipsnis

Leidimas žemės ūkio paskirties žemėje auginti medvilnę

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 57 straipsnio 2 dalį valstybės narės nustato objektyvius kriterijus, kuriais remiantis žemės ūkio paskirties žemėje leidžiama auginti medvilnę.

Šie kriterijai grindžiami vienu ar keliais iš šių elementų:

a) regionų, kuriuose medvilnė yra viena iš svarbiausių auginamų kultūrų, žemės ūkio ekonomika;

b) konkrečių plotų dirvožemio ir klimato sąlygos;

c) drėkinimo vandens tvarkymas;

d) aplinkai nežalingos sėjomainos sistemos ir auginimo būdai.

▼B

57 straipsnis

Sėjai skirtų veislių patvirtinimas

Taikydamos Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 57 straipsnio 2 dalį valstybės narės leidžia naudoti Direktyva 2002/53/EB numatytame bendrajame žemės ūkio augalų rūšių veislių kataloge įregistruotas veisles, kurios pritaikomos prie rinkos poreikių.

58 straipsnis

Atitikties reikalavimai

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 57 straipsnio 1 dalyje nurodyti plotai apsėjami laikantis mažiausio augalų tankumo reikalavimo, kurį valstybė narė nustato atsižvelgdama į dirvožemio ir klimato sąlygas, o prireikus – į regioninius ypatumus.

59 straipsnis

Agronominiai metodai

Valstybės narės gali nustatyti konkrečias augalų priežiūros ir derliaus nuėmimo įprastomis auginimo sąlygomis agronominių metodų taisykles.

60 straipsnis

Tarpšakinių organizacijų patvirtinimas

1. Kiekvienais metais valstybės narės vienų metų trukmės laikotarpiui, prasidedančiam ne vėliau kaip kovo 1 d., patvirtina bet kurią iš Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 59 straipsnio 1 dalyje nurodytų tarpšakinių organizacijų, kuri pateikė patvirtinimo prašymą ir:

a) veikia valstybės narės nustatytame ne mažesniame nei 4 000 ha plote, atitinkančiame šio reglamento 56 straipsnyje nustatytus leidimo reikalavimus,

b) kuriai priklauso bent viena medvilnės valymo įmonė ir

c) kuri pagal nacionalines ir Sąjungos taisykles yra priėmusi vidaus darbo tvarkos taisykles, visų pirma susijusias su narystės sąlygomis ir mokesčiais.

2. Jeigu nustatoma, kad patvirtinta tarpšakinė organizacija neatitinka 1 dalyje numatytų patvirtinimo kriterijų, valstybė narė panaikina patvirtinimą, nebent ta organizacija vėl ima laikytis atitinkamų kriterijų. Jei ketinama panaikinti patvirtinimą, apie šį ketinimą valstybė narė praneša tarpšakinei organizacijai ir nurodo patvirtinimo panaikinimo priežastis. Valstybė narė leidžia tarpšakinei organizacijai per nustatytą laikotarpį pateikti pastabas.

Patvirtintai tarpšakinei organizacijai, kuriai suteiktas patvirtinimas panaikinamas pagal šios dalies pirmą pastraipą, priklausantys ūkininkai praranda teisę į Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 60 straipsnio 2 dalyje numatytą pagalbos padidinimą.

▼B

61 straipsnis

Augintojų pareigos

1. Augintojai negali priklausyti daugiau kaip vienai patvirtintai tarpšakinei organizacijai, nurodytai Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 59 straipsnio 1 dalyje.

2. Patvirtintai tarpšakinei organizacijai priklausantis augintojas savo užaugintą medvilnę tiekia tik tai pačiai organizacijai priklausančiai medvilnės valymo įmonei.

3. Patvirtintos tarpšakinės organizacijos nariais augintojai tampa savanoriškai.

6 SKYRIUS

PRANEŠIMAI

62 straipsnis

Su apibrėžtimis ir atitinkamomis nuostatomis susiję pranešimai

Valstybės narės iki 2015 m. sausio 31 d. Komisijai praneša apie visus pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 2 dalį priimtus sprendimus. Pranešimuose pateikiama išsami informacija apie tuos sprendimus, pagrindžiamosios aplinkybės ir objektyvūs kriterijai, kuriais remiantis sprendimai buvo priimti.

63 straipsnis

Su sumažinimo koeficientu, taikomu pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 32 straipsnio 5 dalį, susiję pranešimai

Valstybės narės iki 2015 m. sausio 31 d. Komisijai praneša apie visus pagal 8 straipsnį priimtus sprendimus. Pranešimuose pateikiama išsami informacija apie tuos sprendimus, pagrindžiamosios aplinkybės ir objektyvūs kriterijai, kuriais remiantis sprendimai buvo priimti.

64 straipsnis

Su bazine išmoka susiję pranešimai

1. Jeigu valstybė narė Komisijai praneša apie savo sprendimus pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 22 straipsnio 2 ir 3 dalis, 24 straipsnio 10 dalį, 29 straipsnį ir 40 straipsnio 4 dalį, pranešimuose pateikiama išsami informacija apie tuos sprendimus. Be to, prireikus pateikiamos pagal to reglamento 24 straipsnio 10 dalį, 29 straipsnį ir 40 straipsnio 4 dalį priimtų sprendimų pagrindžiamosios aplinkybės.

Jeigu valstybė narė Komisijai praneša apie savo sprendimus pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 23 straipsnio 6 dalį, pranešimuose pateikiama išsami informacija apie sprendimus, pagrindžiamosios aplinkybės ir objektyvūs kriterijai, kuriais remiantis sprendimai buvo priimti, visų pirma kriterijai, kuriais remiantis pagal to reglamento 23 straipsnio

▼B

1 dalį apibrėžti regionai, kriterijai, kuriais remiantis pagal to reglamento 23 straipsnio 2 dalį regionams paskirstytos nacionalinės viršutinės ribos, ir kriterijai, kuriais remiantis pagal to reglamento 23 straipsnio 3 dalį kasmet laipsniškai keičiamos regioninės viršutinės ribos.

2. Jei valstybė narė nusprendžia pasinaudoti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 7 dalyje ir 11 dalies b punkte, 32 straipsnio 3 dalies b punkte ir 5 dalyje bei 36 straipsnio 3 dalyje numatytomis galimybėmis, ji iki pirmųjų tokių sprendimų taikymo metų sausio 31 d. Komisijai pateikia išsamią informaciją apie tuos sprendimus, pagrindžiamąsias aplinkybes ir objektyvius kriterijus, kuriais remiantis sprendimai buvo priimti.

Jeigu persvarstomas Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 30 straipsnio 7 dalyje nurodytas sprendimas, šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta informacija Komisijai pateikiama iki pirmųjų tokio persvarstyto sprendimo taikymo metų sausio 31 d.

3. Jei valstybė narė nusprendžia pasinaudoti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 34 straipsnio 3 ir 4 dalyse numatyta galimybe, ji apie savo sprendimą Komisijai praneša iki pirmųjų tokio sprendimo taikymo metų sausio 31 d.

4. Jei valstybė narė nusprendžia pasinaudoti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 39 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir 40 straipsnio 2 ir 5 dalyse numatytomis galimybėmis, ji iki metų, einančių prieš pirmuosius tokių sprendimų taikymo metus, liepos 31 d. Komisijai pateikia išsamią informaciją apie tuos sprendimus, pagrindžiamąsias aplinkybes ir, jeigu reikia, objektyvius kriterijus, kuriais remiantis sprendimai buvo priimti.

5. Jeigu valstybė narė nusprendžia taikyti vienkartinės išmokos už plotus sistemą pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 36 straipsnio 1 dalį, ji iki kiekvienų metų rugsėjo 1 d. Komisijai pateikia atitinkamų paraiškos teikimo metų bendrą hektarų, kuriuos ūkininkai deklaravo pagal to reglamento 36 straipsnio 2 dalį, skaičių.

65 straipsnis

Su žalinimu susiję pranešimai

1. Valstybės narės Komisijai:

a) iki 2014 m. gruodžio 15 d. praneša:

i) jei taikoma, apie savo sprendimą Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 43 straipsnio 9 dalyje nurodytą išmoką apskaičiuoti pagal tos dalies trečią pastraipą;

ii) jei taikoma, apie savo sprendimą nustatyti papildomus pažeidžiamus daugiamečius žolynus, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 45 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje;

▼B

iii) jei taikoma, apie savo sprendimą Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 43 straipsnio 9 dalyje nurodytą išmoką taikyti regionų lygmeniu, kaip numatyta to reglamento 47 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje;

b) iki atitinkamų metų gruodžio 15 d. jos praneša apie sprendimą iš naujo nustatyti aplinkosaugos požiūriu pažeidžiamus daugiamečius žolynus, kaip nurodyta šio reglamento 41 straipsnio antroje pastraipoje;

c) iki kiekvienų metų gruodžio 15 d. pateikia tokius paraiškos teikimo metų duomenis:

i) bendrą skaičių ūkininkų, kurie turi laikytis bent vienos žalinimo pareigos, nurodytos Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 43 straipsnio 2 ir 3 dalyse, ir bendrą tokių ūkininkų deklaruotų hektarų skaičių;

ii) bendrą skaičių ūkininkų, kurie atleidžiami nuo vienos ar daugiau žalinimo praktikos rūšių taikymo, ir bendrą tokių ūkininkų deklaruotų hektarų skaičių, taip pat bendrą skaičių ūkininkų, kurie atleidžiami nuo visų rūšių praktikos taikymo, nes jie atitinka Reglamento (EB) Nr. 834/2007 reikalavimus, taip pat skaičių ūkininkų, kurie atleidžiami nuo pasėlių įvairinimo pareigos, ir skaičių ūkininkų, kurie atleidžiami nuo ekologiniu požiūriu svarbios vietovės turėjimo savo valdoje pareigos, bei atitinkamą tokių ūkininkų deklaruotų hektarų skaičių. Į tuos skaičius neįskaičiuojami ūkininkai, dalyvaujantys smulkiųjų ūkininkų sistemoje;

iii) bendrą skaičių ūkininkų, taikančių lygiavertes priemones, išskiriant tuos ūkininkus, kurie taiko lygiavertę praktiką pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 43 straipsnio 3 dalies a arba b punktą, ir atitinkamą tokių ūkininkų deklaruotų hektarų skaičių;

iv) bendrą skaičių ūkininkų, kuriems taikoma pasėlių įvairinimo pareiga, atskirai nurodant ūkininkus, kurie turi auginti bent dviejų rūšių pasėlius, ir tuos, kurie turi auginti bent trijų rūšių pasėlius, įskaitant atitinkamą tokių ūkininkų deklaruotos ariamosios žemės hektarų skaičių;

v) bendrą skaičių ūkininkų, į kuriuos atsižvelgta apskaičiuojant daugiamečių žolynų ir bendro žemės ūkio paskirties žemės ploto santykį, taip pat bendrą tokių ūkininkų deklaruotų daugiamečių žolynų hektarų skaičių;

vi) bendrą skaičių ūkininkų, kurie deklaruoja aplinkosaugos požiūriu pažeidžiamus daugiamečius žolynus, ir bendrą tokių ūkininkų deklaruotų aplinkosaugos požiūriu pažeidžiamų daugiamečių žolynų hektarų skaičių, taip pat bendrą nustatytų aplinkosaugos požiūriu pažeidžiamų daugiamečių žolynų hektarų skaičių;

vii) bendrą skaičių ūkininkų, kuriems taikoma ekologiniu požiūriu svarbios vietovės turėjimo savo valdoje pareiga, bendrą tokių ūkininkų deklaruotos ariamosios žemės hektarų skaičių ir

▼B

bendrą hektarų, deklaruotų kaip ekologiniu požiūriu svarbios vietovės prieš pritaikant svorinį koeficientą, skaičių, išskaidant jį pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje išvardytas ekologiniu požiūriu svarbių vietovių rūšis;

viii) bendrą skaičių ūkininkų, kurie ekologiniu požiūriu svarbios vietovės turėjimo savo valdoje pareigą vykdo regionų lygmeniu arba bendrai su kitais ūkininkais, ir bendrą tokių ūkininkų deklaruotą ariamosios žemės hektarų skaičių.

d) iki kiekvienų metų gruodžio 15 d. nurodo daugiamečių žolynų ir bendro žemės ūkio paskirties žemės ploto referencinį santykį ir kasmet apskaičiuojamą santykį, taip pat pateikia informaciją, susijusią su valdos lygmeniu nustatytomis pareigomis pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 45 straipsnio 2 dalies penktą pastraipą ir šio reglamento 44 straipsnį.

2. Savo pranešime, kuris pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 8 dalį turi būti pateiktas Komisijai iki 2014 m. rugpjūčio 1 d., valstybės narės nurodo tokią informaciją:

a) kurias iš Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje išvardytų ekologiniu požiūriu svarbių vietovių rūšių jos nusprendė laikyti ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis; iki 2014 m. spalio 1 d. pateikiama išsami informacija apie tokius sprendimus, įskaitant tai, kokios sąlygos taikomos toms vietovėms dėl minėtų valstybių narių sprendimų.

b) išsamią informaciją apie perskaičiavimo ir svorinių koeficientų, nurodytų Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 3 dalyje, taikymą.

3. Savo pranešime, kurį pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 8 dalį valstybės narės turi Komisijai pateikti iki metų, einančių prieš tuos metus, kuriais pradedamas taikyti atitinkamas sprendimas, rugpjūčio 1 d. valstybės narės pateikia tokią informaciją:

a) jei valstybės narės nusprendžia su ekologiniu požiūriu svarbių vietovių nustatymu susijusį reikalavimą vykdyti regionų lygmeniu, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 5 dalyje, jos pateikia informaciją apie tai, kaip apibrėžiami regionai, kaip nustatomos vietovės, informaciją apie taikant šio reglamento 46 straipsnio 4 dalį pasirinktas vietoves ir informaciją apie tai, kaip vykdant reikalavimą regionų lygmeniu prisidedama prie Sąjungos aplinkos, klimato ir biologinės įvairovės politikos įgyvendinimo;

b) jei valstybės narės nusprendžia leisti ūkininkams pareigas vykdyti bendrai, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 6 dalyje, jos pateikia informaciją apie vietovių nustatymą ir, atitinkamais atvejais, taikant šio reglamento 47 straipsnio 3 dalį pasirinktas vietoves.

4. Savo pranešime, kurį valstybės narės pateikia iki metų, einančių prieš tuos metus, kuriais pradedamas taikyti atitinkamas sprendimas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 8 dalį, rugpjūčio 1 d., valstybės narės, atitinkančios to reglamento 46 straipsnio 7 dalyje nurodytą sąlygą ir nusprendusios taikyti toje nuostatoje numatytą išimtį, Komisijai pateikia išsamią informaciją apie tą sprendimą, įskaitant

▼B

duomenis ir skaičiavimus, kuriais įrodoma, kad laikomasi visų Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 7 dalyje nurodytų išimties taikymo sąlygų.

Pirma pastraipa *mutatis mutandis* taikoma sprendimams toliau taikyti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 7 dalyje numatytą išimtį ir atnaujinti trejų metų laikotarpį, nurodytą šio reglamento 48 straipsnio 3 dalyje.

Valstybės narės nedelsdamos informuoja Komisiją apie visus pasikeitimus, susijusius su Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 7 dalyje numatytos išimties taikymu.

66 straipsnis

Su išmoka jauniesiems ūkininkams susiję pranešimai

1. Jei apskaičiuodama išmokas jauniesiems ūkininkams valstybė narė nusprendžia taikyti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 50 straipsnio 6 dalį, ji iki 2015 m. sausio 31 d. praneša Komisijai apie pasirinktą išmokų apskaičiavimo metodą ir didžiausią ribą, nustatytą pagal to reglamento 50 straipsnio 9 dalį.

2. Jei valstybė narė nusprendžia nustatyti atitikties reikalavimams kriterijus pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 50 straipsnio 3 dalį arba taikyti to reglamento 50 straipsnio 10 dalyje nurodytą apskaičiavimo metodą, ji iki 2015 m. sausio 31 d. praneša Komisijai apie tokį sprendimą.

3. Jei valstybė narė nusprendžia pasinaudoti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 50 straipsnio 10 dalies trečioje pastraipoje numatyta galimybe perskaičiuoti nustatytą hektarų skaičių, ji iki tų metų, kuriais būtų taikomas toks perskaičiavimas, rugpjūčio 1 d. praneša Komisijai apie tokį sprendimą ir nurodo pagrindžiamąsias aplinkybes ir objektyvius kriterijus, kuriais remiantis buvo priimtas sprendimas.

67 straipsnis

Su savanoriška susietąja parama susiję pranešimai

1. Į Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 54 straipsnio 1 dalyje nurodytus pranešimus įtraukiami šio reglamento I priede išvardyti punktai.

2. Valstybė narė pateikia Komisijai bendrą paramos gavėjų skaičių ir išmokų, skirtų pagal kiekvieną susietosios paramos priemonę ir kiekvieną konkretų ūkininkavimo būdą arba kiekvienam konkrečiam žemės ūkio sektoriui, sumą, taip pat bendrą plotą ir bendrą gyvulių skaičių, už kuriuos faktiškai išmokėta tokia parama. Šie pranešimai teikiami iki metų, einančių po išmokų skyrimo metų, rugsėjo 15 d.

68 straipsnis

Su būtiniausiais reikalavimais tiesioginėms išmokoms gauti susiję pranešimai

Valstybės narės iki 2014 m. rugpjūčio 1 d. praneša Komisijai apie visus pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 10 straipsnį priimtus sprendimus.

▼B

69 straipsnis

Su perskirstymo išmoka susiję pranešimai

Jei valstybė narė nusprendžia skirti perskirstymo išmoką pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 III antraštinės dalies 2 skyrių, Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 41 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytame pranešime pateikiama išsami informacija apie tokį sprendimo turinys, įskaitant išsamią informaciją apie perskirstymo išmokos apskaičiavimą ir jos pagrindimą, ir prireikus informaciją apie taikymą regionų lygmeniu pagal to reglamento 41 straipsnio 2 dalį ir apie hektarų skaičiaus gradaciją pagal to reglamento 41 straipsnio 5 dalį.

70 straipsnis

Su išmoka už vietoves, kuriose esama gamtinių kliūčių, susiję pranešimai

Jei valstybė narė nusprendžia skirti išmokas už vietoves, kuriose esama gamtinių kliūčių, pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 III antraštinės dalies 4 skyrių, ji iki 2014 m. rugpjūčio 1 d. praneša Komisijai apie visus sprendimus, priimtus pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 48 straipsnį. Panešime pateikiama išsami informacija apie tokį sprendimą, įskaitant, jei reikia, informaciją apie išmokų ribojimą ir skyrimą tik už tam tikras vietoves pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 48 straipsnio 2 dalį, apie to reglamento 48 straipsnio 4 dalyje nurodytų didžiausių ribų taikymą ir taikymą regionų lygmeniu pagal to reglamento 48 straipsnio 5 dalį.

71 straipsnis

Su smulkiųjų ūkininkų sistema susiję pranešimai

Jei valstybė narė nusprendžia taikyti smulkiųjų ūkininkų sistemą pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 V antraštinę dalį, ji iki 2014 m. rugpjūčio 1 d. praneša Komisijai apie visus pagal tą antraštinę dalį priimtus sprendimus.

Pranešime pateikiama išsami informacija apie tokį sprendimą, įskaitant informaciją apie galimą automatinį ūkininkų įtraukimą į sistemą pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 62 straipsnio 2 dalį ir išmokos apskaičiavimą pagal to reglamento 63 straipsnį.

Valstybės narės nedelsdamos ir ne vėliau kaip kalendorinių metų, su kuriais susijusi išmoka, gruodžio 1 d. informuoja Komisiją apie sprendimą dėl finansavimo, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 65 straipsnio 2 dalyje.

72 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 8 straipsnio 1 dalies, 41 straipsnio 4 dalies arba 52 straipsnio 6 dalies taikymas juridinių asmenų ar grupių nariams

Jei valstybė narė nusprendžia taikyti Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 8 straipsnio 4 dalį, 41 straipsnio 8 dalį arba 52 straipsnio 7 dalį, ji iki 2014 m. rugpjūčio 1 d. pateikia Komisijai išsamią informaciją apie apie tuos sprendimus.

▼B

73 straipsnis

Išmokų linijinis sumažinimas

Taikydamos Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 7 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, 51 straipsnio 2 dalyje arba 65 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytą linijinį sumažinimą, valstybės narės nedelsdamos ir ne vėliau kaip metų, einančių po kalendorinių metų, kuriais buvo prašyta skirti linijiniu būdu sumažintą tiesioginę išmoką, birželio 30 d. informuoja Komisiją apie taikytą sumažinimo procentinę dalį.

74 straipsnis

Prašymas pateikti informacijos apie priemones, kurių ėmėsi valstybės narės

Siekdama užtikrinti tinkamą Reglamente (ES) Nr. 1307/2013 arba šiame reglamente nustatytų taisyklių taikymą, Komisija gali paprašyti, kad valstybės narės pateiktų išsamią informaciją apie bet kurią priemonę, kurios imtasi, kad būtų įgyvendintas Reglamentas (ES) Nr. 1307/2013 arba taisyklės, kurias Komisija priėmė remdamasi tuo reglamentu.

75 straipsnis

Ataskaitos

1. Jei Bulgarija ir Rumunija nusprendžia skirti papildomas nacionalines tiesiogines išmokas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 18 straipsnį, jos iki 2016 m. birželio 30 d. pateikia Komisijai ataskaitą. Atsiskaitant už kiekvieną papildomą nacionalinę tiesioginę išmoką nurodomas paramos gavėjų skaičius, visa skirtos papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos suma, hektarų, už kuriuos skirta išmoka, skaičius ir, jei taikoma, išmokos norma.

2. Jei valstybė narė nusprendžia skirti pereinamojo laikotarpio nacionalinę pagalbą pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 37 straipsnio 1 dalį, ji iki metų, einančių po tos pereinamojo laikotarpio nacionalinės pagalbos įgyvendinimo, rugsėjo 15 d. pateikia Komisijai metinę ataskaitą. Ataskaitoje nurodomas kiekvieno sektoriaus pagalbos gavėjų skaičius, skirtos pereinamojo laikotarpio nacionalinės pagalbos suma, hektarų, gyvulių arba kitų vienetų, už kuriuos skirta ta pagalba, skaičius ir, jei taikoma, tos pagalbos norma.

76 straipsnis

Pranešimai apie persvarstytus sprendimus

Jei sprendimą, apie kurį pranešta Komisijai pagal Reglamentą (ES) Nr. 1307/2013 arba šį reglamentą, galima persvarstyti, Komisijai apie persvarstytą sprendimą pranešama per keturias savaites nuo tokio

▼B

sprendimo priėmimo, išskyrus atvejus, kai Reglamente (ES) Nr. 1307/2013 nustatytas kitoks tokio pranešimo pateikimo terminas.

Pranešime pateikiama išsami informacija apie sprendimą ir, jei taikoma, pagrindžiamosios aplinkybės ir objektyvūs kriterijai, kuriais remiantis buvo priimtas sprendimas.

7 SKYRIUS.

PAKEITIMAI, PANAIKINIMAS IR ĮSIGALIOJIMAS

77 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 pakeitimai

Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 X priedas keičiamas šio reglamento II priedo tekstu.

78 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentai (EB) Nr. 1120/2009 ir (EB) Nr. 1121/2009 panaikinami.

Tačiau jie ir toliau taikomi su ankstesniais nei 2015 kalendoriniai metai susijusioms paramos paraiškoms.

79 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas su vėlesniais nei 2014 kalendoriniai metai susijusioms paramos paraiškoms.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I Priedas

Informacija, kuri Komisijai turi būti pateikta pagal 67 straipsnio 1 dalį

Pateikiama ši informacija:

1) kiekvieniems metams iki 2020 m. nustatyta bendra susietosios paramos suma ir susijusi Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 53 straipsnyje nurodyta nacionalinės viršutinės ribos procentinė dalis;

2) kiekvienos paramos priemonės pavadinimas;

3) kiekvienos paramos priemonės aprašas, nurodant bent:

   a) regioną arba sektorių, kuriam skiriama parama;

   b) pasirinktus konkrečius ūkininkavimo būdus ir (arba) konkrečius žemės ūkio sektorius ir patiriamų sunkumų aprašą;

   c) atitinkamą ekonominę, socialinę arba ekologinę svarbą;

   d) kriterijus, kuriais remiantis nustatomi Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 2 dalyje nurodyti sektoriai ir gamybos rūšys, kuriems skiriama parama;

   e) kiekvieną Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 4 dalyje nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo atvejį;

   f) jos trukmę;

   g) taikomas paramos skyrimo sąlygas;

   h) numatomą paramos už vienetą sumą, apskaičiuotą pagal šio reglamento 53 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą;

   i) nustatytą finansavimo sumą;

   j) taikomus kiekybinius apribojimus, t. y. pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 6 dalį nustatytus plotus ir derlių arba nustatytą gyvulių skaičių;

   k) jei taikoma, didžiausią plotą, nustatytą teikiant su aliejinių kultūrų sėklomis susijusią paramą, nurodytą šio reglamento 53 straipsnio 3 dalyje;

   l) visas esamas priemones, taikomos pagal kitas Sąjungos paramos sistemas arba valstybės pagalbos lėšomis finansuojamas priemones tame pačiame regione arba sektoriuje, kuriam taikoma susietosios paramos priemonė, ir, jei taikoma, kriterijus ir administracines taisykles, skirtus užtikrinti, kad parama, kuria siekiama Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 52 straipsnio 5 dalyje nurodyto tikslo, nebūtų skiriama pagal kitas Sąjungos paramos sistemas, kaip nustatyta to reglamento 52 straipsnio 9 dalyje;

4) jei taikoma, išsamesnis padėties regione arba sektoriuje, kuriam skiriama parama, ir konkrečių ūkininkavimo būdų arba konkrečių žemės ūkio sektorių ypatumų, dėl kurių Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 53 straipsnio 1 dalyje nurodytos procentinės dalies nepakanka, kad būtų pašalinti nustatyti sunkumai, ir dėl kurių pateisinamas didesnis paramos dydis, aprašymas remiantis to reglamento 54 straipsnio 2 dalimi;

5) jei taikoma, įrodymas, kad esama vieno iš Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 55 straipsnio 1 dalies a, b, c arba d punktuose nurodytų poreikių.

▼B

II PRIEDAS

„*X Priedas*

46 straipsnio 3 dalyje nurodyti perskaičiavimo ir svoriniai koeficientai (*)

Elementai	Perskaičiavimo koeficientas (m/medžių viename m^2)	Svorinis koeficientas	Ekologiniu požiūriu svarbi vietovė (jeigu taikomi abu koeficientai)
Pūdymui palikta žemė (už 1 m^2)	Netaikoma	1	1 m^2
Žemės pylimai (už 1 m)	2	1	2 m^2
Kraštovaizdžio elementai			
Gyvatvorės ir (arba) medžių juostos (už 1 m)	5	2	10 m^2
Pavieniai medžiai (už kiekvieną medį)	20	1,5	30 m^2
Medžių eilė (už 1 m)	5	2	10 m^2
Medžių grupės ir (arba) laukuose augantys atžalynai (už 1 m^2)	Netaikoma	1,5	1,5 m^2
Lauko paribiai (už 1 m)	6	1,5	9 m^2
Tvenkiniai (už 1 m^2)	Netaikoma	1,5	1,5 m^2
Grioviai (už 1 m)	3	2	6 m^2
Tradicinės akmeninės tvoros (už 1 m)	1	1	1 m^2
Kiti anksčiau neišvardyti elementai, saugomi pagal 7 GAAB, 2 VR arba 3 VR (už 1 m^2)	Netaikoma	1	1 m^2
Apsauginės juostos (už 1 m)	6	1,5	9 m^2
Miškininkystės ir žemės ūkio sistemų hektarai (už 1 m^2)	Netaikoma	1	1 m^2
Prie miško pakraščių esančios reikalavimus atitinkančių hektarų juostos (už 1 m)			
Nevykdoma gamyba	6	1,5	9 m^2
Vykdoma gamyba	6	0,3	1,8 m^2
Vietovės, apželdintos trumpos rotacijos želdiniais (už 1 m^2)	Netaikoma	0,3	0,3 m^2
32 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktyje nurodyti įveisto miško plotai (už m^2)	Netaikoma	1	1 m^2
Tarpinių pasėlių arba žaliosios dangos plotai (už 1 m^2)	Netaikoma	0,3	0,3 m^2
Azotą fiksuojančių pasėlių plotai (už 1 m^2)	Netaikoma	0,3	0,3 m^2

(*) Perskaičiavimo ir svoriniai koeficientai vieninteliu tikslu – apskaičiuoti valdoje turinčios būti ekologiniu požiūriu svarbios vietovės, kaip nurodyta šio reglamento 46 straipsnio 1 dalyje, dydį – taip pat taikomi elementams, kurie priskiriami lygiavertės praktikos rūšims, kurių sąrašas pateiktas IX priedo III skirsnyje, ir kurie yra tokie patys, kaip šiame priede išvardyti ir 2014 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 639/2014, kuriuo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės, ir iš dalies keičiamas to reglamento X priedas (OJ L 181, 2014 6 20, p. 1) 45 straipsnyje nurodyti elementai.“